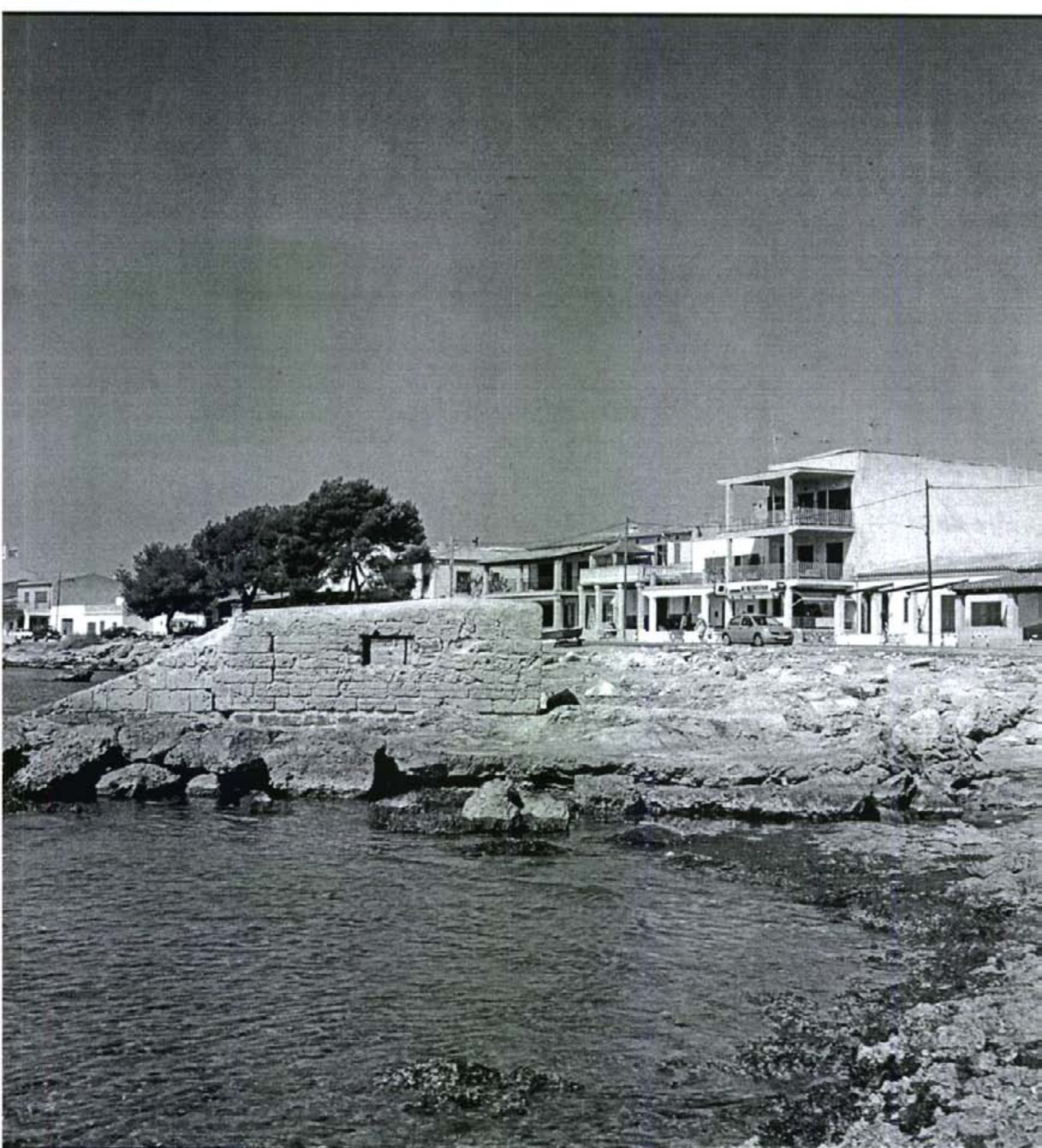

LLUCMAJOR

núm. 269

de pinte en ample

Setembre 2005
1,40 €

'ESTANYOL NO VOL PAGAR EL 90% DE LA XARXA D'AIGÜES

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

♦
EDITA

Obra Cultural Balear de Llucmajor

♦
INFORMACIÓ I PUBLICITAT
C/. Bisbe Taixequet, 105 (Llucmajor)♦
DIRIGEIX

Catalina Font

♦
COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Francesca Clar	Joan Clar
Cristòfol Carrió	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Maties Garcias
Maria Ginard	Jordi Granados
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llopart	Antoni Llopart
Jaume Manresa	Llorenç Mascaró
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Francisca Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Joan Quintana
Nanda Ramon	Miquel Ribot
Damià Roig	Sebastià Rubí
Josep Sacarès	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Joan Socies	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	M. del Mar Vanrell
Bàrbara Verdera	Francesc Verdera

♦
IMPRIMEIX
TIRRENA, S.A.

C/. Pintor Joan Gris, 2 - 07500 Manacor

♦
El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial**LI** Editorial**Balanç per a després
d'un estiu**

L'1 de setembre marca el retorn a moltes normalitats després del parèntesi estiuenc. Entre d'altres retrobades postvacacionals, hi ha l'aparició regular d'aquesta revista, just després del sopar d'amistat i companyonia que feim cada any davall les penyes de Gràcia, admirablement atesos pels donats, en Sebastià i na Francisca. Agafam així coratge i il·lusió per reprendre la tasca d'informar i d'opinar.

No hi ha dubte que el fet de més envergadura de l'estiu ha estat la posada en marxa de la nova autopista i de la variant que desvia el trànsit cap a Campos. El dia de la inauguració, el batle va dir públicament, i amb un pèl de grandiloqüència, que ara Llucmajor ja era una vertadera ciutat perquè ja tenia autopista i va comparar aquesta construcció amb l'arribada del tren l'any 1916.

Creim que el batle s'equivoca en fer aquestes comparances perquè el tren va suposar un enriquiment per a la indústria i el comerç llucmajorers, va anar acompanyat de la construcció del passeig de Jaume III i de la millora urbanística, i va permetre un fàcil accés dels externs cap a Llucmajor i dels llucmajorers cap a fora.

L'autopista ajudarà a fer possible unes transformacions semblants? N'hi ha molts que ho dubten. Per començar, els comerciants, que ja pateixen una disminució de vendes important, agreujada, diuen, per la nefasta reforma circulatoria del centre urbà. L'autopista, per ara, només ha servit per fer enfora (molt enfora!) els potencials clients i visitants, a part de consumir territori a gran escala i de no augmentar gaire la seguretat. No ens ha de venir de nou: tot això ja estava dit abans que començàs l'obra, però el PP volia autopista, i ja la tenim.

Per altra banda, també aquest estiu, S'Estanyol es rebel·la contra les contribucions especials pel sanejament i l'abastiment d'aigua. L'obra és un avenç i una necessitat per a les poblacions d'avui dia, però l'Ajuntament, abans de carregar el cost damunt els propietaris de cases i solars, hauria d'haver cercat les ajudes del Consell i del Govern. Per cert, el club nàutic continua el projecte d'ampliació i ara, fins al 23 de setembre, s'exposen a la Casa de la Vila els estudis d'impacte ambiental que no s'havien fet inicialment i que els tribunals han obligat a redactar. Per si qualcú hi vol presentar al·legacions.

Des de s'Arenal i les urbanitzacions dels voltants, també hi ha preocupació per la nova situació urbanística que pot comportar la reconversió del nucli turístic i el trasllat d'hotels cap a Son Granada. Hi ha molt de debat per fer i massa mutisme oficial. En tornarem a parlar.

Aquest estiu, també ha mort la TV llucmajorera per ordre del Govern. També en Rabasco se n'ha anat de viatge al Japó i ha organitzat saraus flamencos amb una doblurada de l'Ajuntament. Per contra, Santa Cànida ha passat amb més pena que glòria per a benefici de *triumfitos* sense gràcia i de pecos tronats, però sense la tradicional hissada de bandera dalt del campanar i amb uns gegants que fan 35 anys però que no poden sortir tots plegats perquè els responsables municipals de les festes fa dos anys seguits que els perden vestits. Deu ser tot un símptoma d'un poble que volen despersonalitzar fins al més petit detall.

Multa de 1.020 euros per al propietari d'una cussa

Arnau Tomàs

En el plenari ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, tots els temes de l'ordre del dia foren aprovats per unanimitat, tot i que amb algunes observacions a càrrec del grup de l'oposició, sobre temes del pagament de factures i inconvenients sobre la nova autopista s'Arenal-Lluçmajor.

Així doncs, els assumptes aprovats són aquests:

-Imposició d'una sanció de 1.020 € al propietari d'una cussa que fou trobada abandonada en un lamentable estat de salut, en una finca del terme municipal de Lluçmajor, el passat 31 de desembre de 2004. Aquesta sanció es basa en el darrer informe que assenyala "l'estat de manutenció severa, deshidratació i epidèrmia, infecció i quasi putrefacció del pavelló auditiu dret, a causa de l'evolució d'una ferida, per no haver-li presat la pertinent assistència sanitària."

-Alterar la qualificació jurídica del carrer Constitució destinat a peixateria i qualificar-lo amb destí a serveis administratius i culturals. En un informe de l'Arquitecte Municipal, diu que "tot havent-se comprovat que consta l'apuntament del format de sòtil de planta soterrani i la perillositat que comporta, cessar l'activitat actual, perquè no reuneix les condicions mínimes de solidesa."

-Determinar com a festes locals per a l'any 2006, els dies 29 de setembre (Sant Miquel) i 16 d'octubre (Es Firó).

-Aprovació de la numeració postal i de policia dels immobles de les urbanitzacions dels nuclis urbans de Son Bieló, Son Reinés, Tollerie, Cala Blava i del Polígon de Son Noguera.

-Denominar "Carrer de Sor Teresa Vanrell" la via ubicada entre

els carrers de Sa Font i la Ronda Senador Antoni Ramis, i eliminar aquesta denominació del seu lloc actual en la perllongació del carrer Fleming.

-Aprovació del nou conveni de personal laboral suscrit entre els sindicats UGT i CCOO i l'Ajuntament de Lluçmajor, vàlid fins al dia 31 de desembre de 2007.

MODIFICACIONS URBANÍSTIQUES

En el plenari ordinari celebrat el mes d'agost per l'Ajuntament de Lluçmajor, es varen aprovar els següents punts relacionats amb l'àrea urbanística del terme.

El primer va ser la modificació puntual del Pla Territorial Insular de Mallorca, en què s'inclou la façana posterior de s'Arenal i Son Verí Nou, la reconversió d'un tram de viaducte de l'antic ferrocarril en "Es Torrent des Jueus", millora d'equipaments i zones verdes de Son Verí Nou i la rehabilitació i millora de diversos edificis situats en el casc urbà de s'Arenal i de Lluçmajor, que passaran a titularitat municipal o pública. Així mateix, en el termini màxim de dos anys, queda suspès l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, edificació i demolició a l'àrea del territori comprès dins l'àmbit d'aquesta Modificació Puntual, les noves determinacions de la qual suposin modificació del règim urbanístic. No obstant, es podran concedir llicències basades en el règim vigent, sempre que es respectin les determinacions dels instruments de planejament objecte d'aprovació. Aquest primer assumpte es va aprovar per la majoria del govern municipal (PP-ASI) amb els vots en contra de l'oposi-

ció (PSM, PSOE, UM).

El segon punt aprovat, amb l'abstenció del PSOE fou el relatiu a la modificació del Pla General d'ordenació de l'àrea de desenvolupament del sector industrial de Lluçmajor, que inclou la zona ja urbanitzada denominada Polígon Industrial de Son Noguera. Les noves determinacions són contemplades per la nova documentació presentada que, entre d'altres, es refereix a una nova reubicació del sòl destinat a ús industrial, nous criteris i definicions del còmput d'alçada dels edificis, modificació de les edificabilitats, així com modificació de la zona amb la finalitat de preveure una connexió viària futura amb la zona nord-est del sector, tot això amb la finalitat d'adaptar el planejament de la nova situació creada, tant pel predomini de les activitats relacionades amb empreses de serveis i la creixent demanda d'un ample ventall d'activitats que sorgeixen en el camp de les noves tecnologies, com pels efectes produïts per la construcció de l'autovia que va a Campos.

**Lluçmajor
Serveis
Informàtics s.l.**

Domingo Alcalà Martínez

C/ Major, 107 07620 - Lluçmajor

E-mail: llucmajorservei@terra.es

www.llucmajorserveis.com

Tel./Fax 971120797 / 609784220

Tomeu Sbert, pregoner de les Fires d'enguany

El 28 de setembre, dissabte de Sant Miquel, a les 21 h el nostre col·laborador Tomeu Sbert pronunciarà el pregó de Fires que versarà sobre turisme, temàtica que ell coneix prou bé, per haver-la viscuda de prop i en directe.

Inauguració d'una nova oficina de "SA NOSTRA"

El passat 5 de setembre a les 12 del migdia SA NOSTRA va celebrar la inauguració de l'oficina del polígon de Son Noguera (Avinguda Son Noguera,1).

Es tracta d'una oficina especialitzada en empreses, si bé també permet atendre i gestionar clients particulars de tot tipus (segment jove, pensionistes, professionals lliberals...). El radi d'actuació no només es limita al polígon, sinó també a tot el terme de Lluçmajor i Palma.

El director de l'oficina, Tolo Fornés i el sotsdirector, Damià Coll, estaran encantats d'atendreu.

Tres negocis nous a Lluçmajor

Mary's Moda és el nou local que s'ha obert aquest estiu al carrer Bisbe Taixaquet, 81 per oferir-nos tot tipus de roba de moda i complements. A càrrec de na M. Carmen Garcia i na M. Luz Borràs.

La tradicional joieria de "Can Caieta" ha obert un nou local *Joieria Garau*, a la Plaça Espanya, 42, on ens ofereix un nou servei, modern i de qualitat, en joieria, rellotgeria i plateria. Se n'ha fet càrrec en Climent Jaume Garau (fill).

Juguetes Macu acaba d'inaugurar-se al C. Sant Miquel, 7; aquest nou negoci està dedicat exclusivament a juguetes de tot tipus: didàctiques, jocs d'entreteniment... a càrrec de na Immaculada Roldan.

Els S'Arenalers es mobilitzen en contra de la inseguretad ciutadana

El passat dia 27 d'agost fou presentat, per una comissió de S'Arenalers, un escrit a la Delegació del Govern i l'endemà a les oficines de l'Ajuntament de Lluçmajor a S'Arenal.

La comissió fou rebuda pel Delegat del Govern, el Sr. Socias, a la qual prometé més vigilància per part de la Guàrdia Civil, destinant-hi més efectius amb cotxes camuflats.

La missiva dirigida a ambdues institucions deia:

"En representació de les 759 sig-

natures recollides entre diversos ciutadans de tota condició social i procedència, on posen de manifest a l'Ajuntament de Lluçmajor la seva preocupació i rebuig per la situació extrema d'inseguretad ciutadana a la qual està arribant S'Arenal de Lluçmajor. Escrit i signatures que presentem davant el Delegat del Govern d'Espanya a Balears per a què en tenguí coneixement de manera oficial.

Situació que s'agreuja quan des de l'Ajuntament de Lluçmajor es

promou una política d'absència de responsabilitat en el benestar dels seus ciutadans respecte a la inseguretad ciutadana.

Sol·licitam, per tant, al delegat del Govern, que realitzi les gestions necessàries per establir els fets i exigeixi a l'Ajuntament de Lluçmajor que assumeixi la seva responsabilitat respecte a la seguretad dels seus ciutadans i visitants."

L'escrit anava signat per cinc dels integrants de les 759 signatures.

Concerts d'estiu de la Banda de música

Maria Ginard

Com sol ser habitual cada any, la Banda de música ha participat en els actes de les festes patronals de S'Arenal, S'Estanyol i Lluçmajor.

A S'Arenal, a més d'acompanyar la processó fins al Club Nàutic, va prendre part en un festival de bandes de música en què participaren, juntament amb la de Lluçmajor, les bandes de Son Ferriol i la d'Artà. Cada agrupació va interpretar tres obres, representatives del repertori per a banda. Aquests festivals són un incentiu per als músics, i per al públic l'oportunitat de conèixer la feina d'altres bandes de música que habitualment no pot escoltar. Va ser encertat el canvi d'ubicació, de la vorera de la mar a l'esplanada davant de l'hotel San Diego a la plaça del nou centre comercial Arenal Park: es varen evitar els renous del trànsit de cotxes i de la gent que hi passeja i, en un escenari més recollit, la qualitat del so va millorar molt. El públic i els músics també s'hi van trobar més còmodes.

El concert de s'Estanyol, ja només de la Banda de Lluçma-

jor, va ser de música per a cinema: el programa constava de nou peces, totes adaptació de bandes sonores de pel·lícula. A la primera part, la música de Disney va ser la protagonista, amb peces com *El rei lleó*, *El llibre de la selva*, *La sirenetta*, *La bella i la bèstia* o *Aladín*, que el públic més jove va reconèixer tot d'una. A la segona part, més variada, es van poder sentir fragments de les bandes sonores de *Gladiator*, *La vida és bella* i *La màscara del Zorro*, entre altres.

I finalment, en el programa de festes de Santa Cànida, el diumenge 14 d'agost a les 10 del vespre, va tenir lloc el concert a la placeta del convent. Enrera havien quedat les desfilades i cercaviles del dissabte horabaixa i el diumenge dematí. Sens dubte, aquesta és l'actuació més important de l'any per a l'agrupació. Va tornar a congreguar molt de públic, el qual va aplaudir la feina que pas a pas i assaig rera assaig fan els músics durant tot l'any. Es van combinar peces ja conegudes pels assistents com *Pique Dame*, amb l'estrena de dues marxes de compositors lluçmajorers, Tòfol Barros i Rafel Llompert. Entremig, obres ben po-

pulars, *Imagine*, *Guantanamo*, *Cabaret*, algunes amb uns arranjaments atrevits i sorprenents que van confirmar la creativitat i versatilitat de la música. No hi va faltar una selecció de sarsuela, el *Barberillo de Lavapiés*, gènere molt apreciat al nostre poble.

Les activitats de la banda no s'aturaran, però, amb l'estiu sinó que ja preparen el concert que tindrà lloc dia 18 de setembre per celebrar la diada de Mallorca.

HYUNDAI
SERVEI

TALLER MECÀNIC

J. TOMÀS

Carrer Antoni Maura, 50
Telèfon i Fax: 971 66 14 72
LLUCMAJOR

OBERT:
de dilluns a divendres de 8 a 12'30
i de 15 a 19h.

EXPOSICIÓ PÚBLICA DE L'IMPACTE AMBIENTAL DEL CN DE S'ESTANYOL

La Conselleria d'Obres Públiques ha posat a exposició pública dos estudis que avaluen l'impacte ambiental del projecte d'ampliació del club nàutic de s'Estanyol. Aquests documents són l'Estudi d'avaluació simplificada d'impacte ambiental i l'Estudi de dinàmica litoral relatiu al projecte modificat de 1993 d'ampliació

del port esportiu. Els dos estudis estan a disposició del públic que vulgui consultar-los per tal de presentar-hi al·legacions, si ho troba oportú. Aquesta consulta es pot fer tant a l'Ajuntament de Lluçmajor com a la Direcció General de Ports fins dia 23 de setembre. El BOIB número 130, de dia 3 de setembre, va publicar la

disposició del director general de Ports del Govern per la qual es determina aquest tràmit d'exposició pública i en la qual es recorda que els tribunals havien suspès l'ampliació del port de s'Estanyol perquè no s'havia avaluat correctament l'impacte ambiental de les obres.

SARA REGINA, LA NOVA VEU DE BANDA SONORA

Foto: Cati Nicolau

El passat mes de juny la cantant Sara Regina va substituir na Victòria Maldí com a vocalista de Banda Sonora, després que altres compromisos de la segona impedissin la seva continuïtat al grup.

Amb na Sara, de només 20 anys i amb una intensa trajectòria al món de la música, Banda Sonora ja hi han realitzat de moment una dotzena de concerts, principalment a revetlles d'estiu de diverses localitats de l'Illa com Son Servera, Alaró, Sa Cabaneta, Port de Sòller, Pòrtol, Es Capdellà, Porreres, Sineu, Puigpunyent i Caimari. Tots els components del grup estan molt engrescats amb la seva actual cantant i confien que aquesta nova etapa amb ella sigui tan activa i satisfactòria com l'anterior.

Qui vulgui gaudir del seu directe ho podrà fer el proper divendres dia 16 a les Festes patronals de Sant Ma-

Sara Regina amb Banda Sonora.

teu de Bunyola, on ja s'ha confirmat la seva actuació.

Més informació a la seva pàgina web: www.bandasonora.com.es

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

El PSM organitza un cicle de debats polítics

Gabriel Vicens presenta la proposta d'Estatut de les Illes Balears

El PSM comença el curs polític amb voluntat de fer sentir la seva veu. També amb el propòsit d'escoltar les opinions de la gent i de canalitzar les inquietuds de la ciutadania. El PSM ja és ben present en la vida pública de Lluçmajor a través de la tasca municipal que fa la regidora Joana Lluïsa Mascaró, que també és diputada en el Parlament de les Illes Balears. Però des del PSM volem presentar a la societat les propostes polítiques que feim en tots els altres àmbits d'actuació: Consell, Parlament, Estat, Unió Europea.

Per això hem organitzat un conjunt d'actes públics oberts a tothom qui hi vulgui assistir i participar. Hi debatrem d'economia i fiscalitat, d'ordenació del territori i de turisme, de cultura i ensenyament, de sanitat i serveis socials... En definitiva, tractarem dels problemes i dels reptes que té el nostre país.

El primer d'aquests actes que farem és la presentació del projecte de nou estatut de les Illes Balears que impulsa el PSM. Volem que, amb aquest nou estatut, el nostre país tenguí el tractament polític i fiscal que es mereix per trobar solució als reptes plantejats, que són molts: organitzar i articular el conjunt de les Illes Balears i Pitiüses, dotar els seus organismes de capacitat i doblers per fer front a les necessitats socials, educatives i sanitàries, actuar sobre els desequilibris econòmics, ordenar i protegir el territori... En definitiva, volem un estatut per governar millor.

La presentació del projecte

d'estatut que proposam, la farà el secretari general del PSM, en Gabriel Vicens Mir, dia 16 de setembre, a les 21 hores, en el Casal de Ca s'Hereu. Hi convidam tothom, especialment aquells qui simpatitzen amb el nacionalisme

progressista del PSM i aquells qui veuen clara la necessitat de fer un canvi de rumb en l'actuació política de les institucions de govern.

Maties Garcias
Secretari general del PSM de Lluçmajor

Te sentirás más ligero

MONTURA AL AIRE de titanio

+

cristales orgánicos reducidos con tratamiento antirreflejante

220€

hasta ± 4 de esfera y cilindro hasta 2

OPTICA LLUCMAJOR

M. MAGDALENA MULET COLL
OPTIC - OPTOMETRISTA
Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17
LLUCMAJOR

Inaugurades les noves oficines municipals

Tomeu Sbert

S'han inaugurat oficialment unes noves oficines municipals de l'Ajuntament de Lluçmajor a s'Arenal. Es troben situades al carrer de Maria A. Salvà davant de la Plaça Major, a l'edifici de S'Arenal-Park. Aquests nous serveis municipals reuneixen les exigències modernes. S'Arenal ja fa temps que ha deixat de ser un llogaret i s'ha convertit en una espècie d'àrea metropolitana coneguda arreu del món donada la circumstància turística que contreu.

La primitiva oficina municipal lluc-

majorera a s'Arenal es va posar en marxa l'any 1979, al carrer de Sant Cristòfol, 45. Anys després es traslladà al carrer de Berga, angular amb el de Formentera, on ha estat fins fa unes setmanes.

L'acte inaugural va comptar amb la majoria dels components de l'actual consistori, encapçalat pel batle-president Lluç Tomàs Munar, el qual va pronunciar un parlament, molt aplaudit pel nombrós públic que hi acudí. Seguidament varen visitar les distintes dependències, estratègicament ben situades.

L'estrena de la sala d'actes va tenir lloc el mateix dia, amb la dicció del pregó de festes de Sant Cristòfol, a cura d'Antoni Mut Calafell, amb el títol de "Memòries d'un estiuejant fidel". Fou presentat pel Dr. Bartomeu Font Obrador i el batle va ser l'encarregat de tancar l'acte.

Hem de dir que tots els actes festius d'enguany es varen desenvolupar segons el programa anunciat i que han constituït unes festes vistoses i molt celebrades pel públic.

LA NOVA AUTOPISTA

La nova autopista s'Arenal-Lluçmajor i viceversa, inaugurada solemnement pel president Jaume Matas, junt amb el batle de Lluçmajor i altres batles de la comarca va constituir un acte que, per la força, serà històric.

Lluçmajor i s'Arenal,

amb aquesta autopista, queden més a prop l'un de l'altre. El món turístic que va arribar els anys seixanta i setanta del segle passat ha propiciat modernitat i noves rutes, així com una formidable millora. Aquesta és la meua opinió i jo respect totes les opinions dels altres.

El primer camí directe

que tengué Lluçmajor amb el llogaret de s'Arenal es va construir l'any 1861. Ningú no podia pensar el que ha succeït ara, 144 anys més tard. Si els padrins i repadrins alçassin el cap...

Esperem, però, que aquesta nova autopista no incrementi el nombre d'accidents de trànsit,

però sí que acabi amb els embossos de vehicles a la vella carretera.

BREUS

- Ha estat inaugurada una nova oficina d'informació turística. Situada al Passeig de Miramar i mereix comentaris favorables.

- El Bisbe de Mallorca, Jesús Murgui, va visitar s'Arenal, coincidint amb la festa de Sant Cristòfol.

- El Mallorca B es va adjudicar l'edició del trofeu Ciutat de Lluçmajor, guanyant per 0-2 a la UD Arenal.

- S'ha inaugurat un monument homenatge a la memòria de tots i cadascun dels destacats esportistes de la mar, que han fet part o pertanyen encara al Club Nàutic de s'Arenal. Enhorabona.

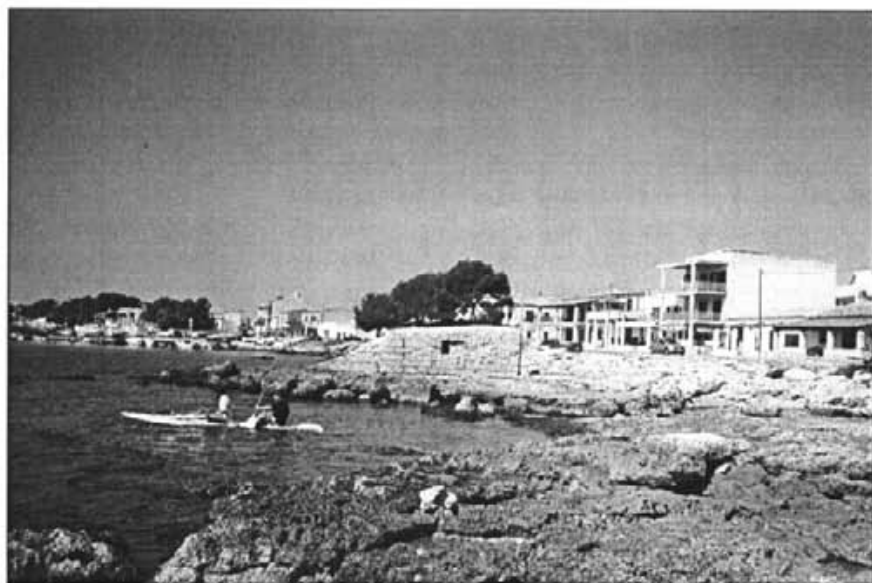
- La II Travessia del Club Nàutic-Cala Blava, va constituir un notable èxit d'organització i de participants, amb la representació d'una majoria dels clubs nàutics de Mallorca.

Inauguració de l'autopista. Les autoritats: Gaspar Oliver, Joan Jaume, batle de Ses Salines, batle de Lluçmajor, President Jaume Matas, Consellera d'Obres Públiques, batle de Campos, Conseller d'Interior i el batle de Santanyí. (foto Lito Pons)

L'AJUNTAMENT INDIGNA S'ESTANYOL

Volen aplicar una contribució del 90 % del cost de la xarxa d'aigües, sense tenir el projecte en exposició pública

1. L'Ajuntament de Lluçmajor pretén dur a terme a s'Estanyol de Migjorn les obres per a les xarxes d'aigües residuals, abastiment d'aigua i connexions de sanejament, cosa molt normal per part d'un Ajuntament que s'ha d'adaptar a la normativa que marca el Pla Territorial, sobretot si té pressa a atorgar llicències d'obres.

2. El problema és que també pretén fer pagar el 90% del cost de les obres als contribuents de s'Estanyol, i sense haver notificat a ningú aquesta pretensió, donant per bona la publicació al BOIB de l'ordenança que dimana del corresponent acord de plenari. Així, algú va llegir el BOIB..., a un altre l'hi va contar algú dels partits a l'oposició que van votar en contra al plenari..., algú ho havia llegit al diari..., i així a poc a poc la gent ho va anar sabent.

3. Alguns veïns començaren a anar durant el mes de juliol a l'Ajuntament a veure l'expedient en exposició pública (fins dia 15 d'agost), i així mateix l'Associació de Veïns Son Reynés de s'Estanyol, i trobaren a l'oficina d'Intervenció amb la viceinterventora, la qual mostrava l'ordenança fiscal i demanava el nom del propietari del solar o la casa afectats, i li deia a continuació el muntant, que sol rondar els 3.000 o 4.000 euros. El projecte en si, per saber d'on vindria l'aigua potable, quina de-

puradora s'usaria, etc., no està en exposició pública. Si es demanava una fotocòpia de l'expedient per poder-lo examinar a fons, resulta que s'havia de demanar per escrit.

4. Un cop sol·licitat per escrit, al cap d'uns dies, els representants de l'Associació poguérem revisar l'ordenança, on hi mancaven dos annexos, segons exposarem més endavant, i a la qual s'adjuntà el llistat de contribuents amb les quanties per a cada un.

5. Es va demanar una entrevista sobre el tema al regidor de Participació Ciutadana, i aquest la concertà amb el regidor d'Urbanisme (no hi va assistir el batle, que a més, és estanyolenc), i la junta directiva de l'Associació ens trobàrem amb ell. Allà li demanàrem les següents qüestions:

- A l'ordenança municipal que consta a l'expedient s'esmenta l'annex II, que no se'ns ha proporcionat, i on hi ha la memòria econòmica. Necessitaríem aquest document per tal de poder estudiar el finançament del projecte i efectuar, en el seu cas, al·legacions. Diu l'ordenança: "el coste total presupuestado, de conformidad con el ANEXO II (Memoria económica) asciende a 1.752.675,29 euros, que tendrá el carácter de mera previsión. Si el coste real fuese mayor o menor que el previsto, se tomará aquel a efectos del cál-

culo de las cuotas correspondientes". A l'entrevista el regidor va prometre donar-nos l'annex, i el vàrem rebre el mateix dia en què s'entregaven les al·legacions, darrer del termini per efectuar-les.

- Igualment ens mancava l'annex III, on hi trobaríem la justificació que es pensa aplicar aquesta contribució especial en funció dels metres quadrats de cada solar i no amb altres criteris possibles, que també voldríem estudiar, en base al dit annex. També ens l'havia de proporcionar el regidor en pocs dies, i també el rebérem el dia d'entrega d'al·legacions, al final del termini.

- El pressupost que es pensa aplicar a cada propietari, inclou, segons pareix desprendre's de l'ordenança, aigua neta, aigua bruta i connexió? El regidor va dir que no, mentre que l'ordenança ho diu així literalment.

- Suposant que en l'entrevista haguéssim aclarit d'on vindria l'aigua neta, voldríem un estudi fiable i certificat de l'absoluta garantia sanitària de l'aigua i de la seva puresa i dolçor. El regidor va dir que en principi s'usaria la de Son Bieló, que de tothom és sabut que és salada i que la gent d'allà no la usa i els espenya els electrodomèstics. Que més endavant connectaríem a "conques" d'aigua bona, "més a dalt"... sense cost addicional...

- S'ha demanat subvenció al Consell, en el Pla d'obres i serveis, per poder l'Ajuntament, amb aquesta subvenció, aportar una quantitat com ara el 80% de pressupost i no només el 10%? El regidor va dir que es pensava sol·licitar la subvenció aquest mes de setembre, però que seria per a Cala Pi, Vallgornera, es Pas i s'Estanyol, per un total de 600.000 euros. Nosaltres demanàvem per què tenien ara tanta pressa... i ens va contestar que feia 3 anys que tenien el projecte sobre la taula..., per la qual cosa li demanàrem que per què no s'havia demanat abans la subvenció per a cada urbanització, en diferents anys?

En resum:

Que l'Associació va fer una crida al poble de s'Estanyol, a una reunió al carrer on hi acudíren 230 persones (a la llista de propietaris n'hi ha 447, dels quals una bona part continuen desconeixent aquestes intencions municipals), allà es proposaren uns models d'al·legacions. El dia 12 d'agost es presentaren al·legacions-model per part d'uns 200 afectats, i molts altres veïns n'han presentat amb la seva pròpia redacció. Així mateix l'Associació com a tal n'ha presentat una altra i que ha estat revisada per juristes. Pensam que el contingut de les al·legacions presentades per la junta directiva de l'Associació és el millor escrit que us podríem mostrar com a exposició rigorosa del que ara comentam.

Només cal recordar que encara no hem tingut accés al projecte que es suposa que estava en exposició pública, i que els annexos que falten a l'ordenança ens varen ser entregats al registre el mateix moment en què entregàvem les al·legacions (unes 300 en representació d'uns 200 propietaris, membres o no de l'Associació, però que hi han confiat). El dia 12 registràvem al·legacions i el termini acabava el 16, per la qual cosa la indefensió del ciutadà és absoluta, ja que no ha pogut tenir accés al projecte i no pot al·legar contra la documentació que li donen perquè només té un dia (una vergonya!).

En definitiva, la notícia és que l'Ajuntament frissa molt, suposam que perquè li urgeixen certes llicències d'obres que no por atorgar sense la xarxa d'aigües, pretén que el poble pagui el 90% del cost d'un projecte, sense saber quina aigua ens volen dur i sense haver avisat d'una manera decent el poble, i ha indignat la majoria de la població de s'Estanyol, que es sent agredida no només a la seva economia, sinó a la seva dignitat de poble, poble tan antic com el propi Lluçmajor o s'Arenal, i al qual li correspondria que la xarxa d'aigües fos producte d'una bona gestió municipal i no una imposició econòmica abusiva.

A les al·legacions vos remetem. Gràcies per la vostra atenció.

Josep Buades Matamalas, president de l'Associació de Veïns Son Reynés de s'Estanyol.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

58. Pulsera acero y oro 48,90 €

59. Sortija acero y oro 35 €

60. Gargantilla acero y oro 48 €

61. Colgante acero 30 €

62. Colgante acero y oro 13 €

63. Colgante acero y oro 13 €

64. Cruz acero con oxidado 40 €

65. Cruz acero y oro 19,90 €

66. Pulsera acero y oro 30 €

67. Pulsera acero y oro 20 €

68. Pulsera acero y oro 24 €

69. Pulsera acero y oro 28 €

70. Pulsera acero y oro 21 €

71. Pulsera acero y oro 23 €

72. Pulsera acero y oro 23 €

73. Sortija acero y oro 11 €

Acero & Oro

Tus nuevas armas de seducción

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Estau d'acord que els particulars hagin de pagar el 90% de la xarxa d'aigua de s'Estanyol?

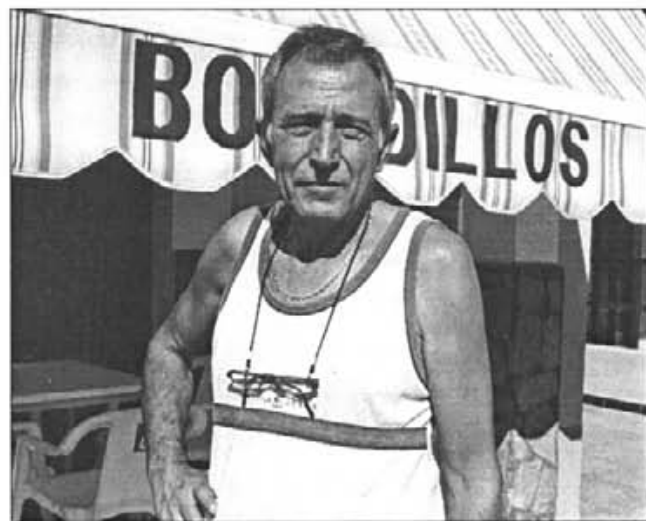
Catalina Paniza Resident

La meva opinió és que volem les aigües però el que no volem és pagar aquesta quantitat que ens exigeix l'Ajuntament de Lluçmajor. A més, volem saber d'on ens han de dur l'aigua perquè no ens ho han dit. L'Associació de Son Reinés ho va anar a demanar a l'Ajuntament i no li han donat cap explicació. Si l'aigua la duen de son Bieló, ningú no la vol, perquè no és bona. La gent xerra i diu que pel setembre volen començar una urbanització de 70 adossats a son Fideu i si no tenen les aigües no podran fer la urbanització. Però tot són rumors.

Miquel Rosselló Estiuejant

Jo trob que això són massa doblers. Ens ha de costar molt i no em sembla bé. Trob que no tenim gens d'informació i la gent no pot pagar sense tenir les coses ben clares. Encara que ja no venim tant a s'Estanyol, tothom està indignat amb aquest tema.

Maria Adrover Estiuejant

Jo som estiuejant però quasi resident perquè passam l'estiu aquí d'ençà que tenia 14 anys. Quan venguérem no hi havia llum i la carretera no estava asfaltada. Ara no venim tant, per qüestions familiars, però conec bé s'Estanyol i no estic d'acord a pagar aquesta quantitat tan grossa.

Eduardo Quintana Estiuejant

La meua opinió és la següent: l'Ajuntament ha tornat com boig i ha imposat un gravamen del 90% totalment abusiu perquè no existeixen precedents en tot Mallorca d'un gravamen tan alt en un llogaret; sembla mentida que l'Ajuntament no faci millor les coses. Fins i tot, per aquí circula un acudit que diu que "serà molt més car fer les necessitats a s'Estanyol que a Mònaco", que tot és una enganyifa per donar una llicència d'obres per construir 70 xalets adossats aquí darrera, devora l'estanc, i que a l'Ajuntament no li importa si arriben les aigües o no, ni la qualitat que tendran. Només ens vol utilitzar a nosaltres per ficar aquest gravamen tan alt i ells, en proporció, paguen infinitament manco. I, per altra també se'n beneficia el Club nàutic, que té les aigües procedents de son Bieló, que no són potables... La gent està en un estat d'indignació total, en contra del batle, del PP i d'ASI, és a dir de la majoria de govern municipal de l'Ajuntament de Lluçmajor.

Catalina Tomàs Resident

Ara només hi estic dos mesos a s'Estanyol però hi he viscut tota la vida, així que encara em puc considerar resident, ja que vaig néixer a s'Estalella. Trob que això d'haver de pagar tant no treu cap enlloc. A mi em convé més comprar una cuba d'aigua que no pagar cada mes, cada mes. Jo no he de menester tanta d'aigua. No és just que tots haguem de pagar tant. Fins i tot diuen que si tens una planta baixa, com que a damunt hi pots fer un pis, idè has de pagar com a casa i pis., S'ha de pagar per metre edificable i això vol dir que els solars hauran de pagar tant o més que una casa.

Sebastia Ripoll Resident

No estic d'acord d'haver de pagar un 90% quan l'Ajuntament pagarà només el 10%. Ho trob una exageració. Quan es fa una urbanització nova ara és obligatori posar la xarxa d'aigua però abans no ho era i s'Estanyol és un nucli antic, això té cent anys i és absurd que ho haguem de pagar nosaltres i, a més, hi ha molta de gent que no pot pagar perquè són massa doblers.

LES GRANS EMPRESES LLUCMAJORERES DE LES BALEARS

Recentment, el Diario de Mallorca va publicar el llistat de les 1000 empreses més grans en xifra de negocis de La Comunitat Autònoma de les Illes Balears. S'entén que són les empreses que tenen el domicili fiscal a les Illes Balears, perquè n'hi ha moltes de grosses que actualment tenen el domicili fiscal a Madrid, o Barcelona o altre indret.

De totes les 1000, en trobem 18 que tenen el domicili al terme de Lluçmajor:

La més grossa de totes és Viajes Halcón, del Grup Globalia, que té la seu a Son Noguera. Dins els 18 del llistat n'hi ha 5 que pertanyen al grup Globalia (quasi res) del senyor Hidalgo i aquí no hi surt la companyia aèria Air Europa de la qual també n'és el principal accionista.

Altres empreses s'han establertes al terme de Lluçmajor quan es va obrir el Polígon de Son Noguera com és el cas de Distribuïdora Palmer, S.A. i altres tenen

la ubicació en la zona costera.

Dins el nucli urbà de Lluçmajor hi ha 7 empreses, que son Balear Oil SL, Almacenes Femeninas, S.A., INDUSTRIAS SEMAR, S.A., Es Magatzem, SL, SON MUL@TO SL, Carpintería Nord i Sapi SL, i SUPERMERCADOS PROHENS.. SL.

Al quadre adjunt les podeu veure totes.

M.J.

EMPRESAS DE LUCMAJOR		cifra 2003/€	cifra 2002/€	nº empleats	Ranking 1000
VIAJES HALCON S.A.	Agencias de viaje	775616000,00	721592000,00	7,49	2330
HOTELES PIÑERO CAN. S.L.	Serv. Hospedaje	25443782,78	17822872,86	42,76	559
BALEAR OIL, S.L.	Cio. mayor petroleo y lubr.	13195060,29	11617372,90	31,58	17
ALMACENES FEMENIAS	Cio. Mayor Mat.Construcc.	11570142,14	12854964,92	-9,99	50
GLOBALIA ARTES GRAFICAS	artes graficas	10913052,00	8799237,00	24,02	36
HOTELERA QUETGLAS SL	Serv. Hospedaje	9774855,35	6034929,49	61,97	144
INDUSTRIAS SEMAR, S.A.	productos cárnicos	8883097,18	9526258,97	-6,75	65
LAS VILLAS DE REGANA S.L.	Promoc. Inmobiliaria	7715908,15	3162634,88	143,97	1
GLOBALIA SIST. Y COMUNIC. SL	Aplic. Informatic. jas	7640000,00	6900000,00	10,72	44
DISTRIBUIDORA PALMER S.A.	Cio. Mayor Bebidas y tabac	6251208,63	6594840,48	-5,21	10
GLOBALIA INV. HOTELERAS SL	Serv. Hospedaje	6219000,00	7251000,00	-14,23	71
GLOBALIA CORP. EMPR SL	Serv. A empresas	5830000,00	1657000,00	251,84	59
ES MAGATZEM S.L.	Cio. Mayor Mat.Construcc.	5473725,31	6934014,00	-21,06	14
HOTELERA ALFA S.L.	Serv. Hospedaje	5151607,41	4952277,79	4,03	103
SON MULATO SL	Construcciones	3815663,40	1875071,58	103,49	15
CARPINTERIA NORD I SAPI S.L.	Fabric. Piezas carpinteria	3730758,81	4509069,37	-17,26	38
CALAPI MAINTENANCE SI	promocion Inmobiliaria	3174683,48	2675832,20	18,64	45
SUPERMERCADOS ROHENS SL	Cio. Alimentación	2947938,89	2952122,93	-0,14	8

14

GINMÀS A 'PUNT

Org. Escolar B-1-LLUCMAJOR-16 071 01 01 00

ACTIVITATS INFANTILS

TAEKWONDO

(TOTES LES EDATS)

(Escola de Taekwondo Hwarang Lluçmajor)

Més que un esport, una forma sana de viure, practica amb el millor equip tècnic dels darrers campions d'Espanya.

PSICOMOTRICIDAD

Militant joc simbòlic i esportiu, amb unes normes bàsiques, ajudem a la maduració i creativitat dels nens i nenes, mentre van treballant la seva personalitat i la relació amb els demés.

GINMÀSTICA RÍTMICA

La música acompanya a la gimnàstica on s'uneixen: flexibilitat, equilibri, coordinació i expressió corporal per a convertir l'esport en elegància.

ACTIVITATS D'ESTIU

Durant els mesos de juliol i agost, Per a nens i nenes de 3 a 8 anys. Unes vacances diferents, divertides, originals i profitoses: on hi haurà: jocs, psicomotricitat, contes, manualitats, pintura, etc., amb monitors qualificades.

NOVETAT

Ciclo Indoor (Spining)

UN NOU CONCEPTE D'ENTRENAMENT

SALA ESPECIAL CLIMATITZADA

Disfrutaràs del treball en grup, dirigit, amb una música engrescadora, sense coreografia, sense impacte i cremaràs 800 calories per sessió. Ampla varietat d'horaris.

ACTIVITATS GENERALS

TAEKWONDO	SALA FITNESS
HAKIDO	(perfeccionament de tècnica)
HAIDONG - GUHDO	BODY - PUMP
(Art de l'Espasa, Herica Sarasa)	BODY - COMBAT
AEROBIC	BODY STEP
STEP	SAUNA
A.F.G.	MASSATGES
(condicionament físic general)	SOLARIUM

VISITA'NS
i obtindrem informació més detallada.

Ramis

pâtisserie d'autor

Antoni Maura, 15 • Tel. 971 66 03 17
Ronda Migjorn, 2 • Tel. 971 12 12 74
07620 Lluçmajor (Mallorca)

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR
C/. CARDENAL ROSSELL 48
TEL 971 120624 FAX 971 121247
 e-mail: p.saner@teletel.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos ESPAÑOL	Ultima Hora	Mallorca Magna	wir sprechen DEUTSCH
on parle FRANÇAIS	Balears	Daily Bulletin	we speak ENGLISH

Quatre mots

Nou destí per a Francesc Quetgles, Superior del Convent

Catalina Font
Foto. Coloma Julià

Quan i per quin motiu vàreu venir a Lluçmajor?

Vaig venir fa 12 anys, el 1993. Abans estava al Santuari de Cura. Els primers quatre anys vaig ser el vicari de la parròquia de Sant Miquel i vaig compaginar aquesta tasca a l' institut, primer d' FP, "Pere de son Gall" i després de la fusió dels dos centres, vaig continuar com a professor de religió a l' IES Lluçmajor.

Quin balanç podeu fer d' aquests 12 anys a Lluçmajor?

Un balanç absolutament positiu. M' he sentit molt bé, estimat i acollit per tota la gent i pels meus companys de feina.

Quin es el vostre actual destí?

Ara estic a Inca. Cada quatre anys es fa una reestructuració del personal, a causa de jubilacions, de membres de la congregació que desitgen canviar... Ara la meva tasca és a Inca, com a administrador del Convent. A més a més, m'han donat un altre càrrec que és el de portar l' administració de tota la Província de Mallorca. Això és una cosa totalment nova per a mi, hauré d' aprendre moltes coses perquè començ de zero.

Quins són els millors records que us emportau de Lluçmajor?

Tot són millors records. Molts. Tots. No tenc cap mal record. Quan em feren Superior del Convent tenia com a meta obrir el Convent a tothom, i crec que això s' ha aconseguit. Només vull donar les gràcies a tots els llucmajorers i llucmajoreres per la manera com m' han tractat. Us enyoraré. Ara ja us enyor.

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluçmajor)

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST
VINS DE BÓTA • FRUITERIA

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Llaços i Botons

Margarita Tomás

MERCERIA - LLENCERIA

C/ Major, 86, baixos - Tel.: 971 12 01 34 - 07620 Lluçmajor
E-mail: llassibotons@terra.es

Super viatge a Suècia

Francesca Aulet Garau

No, no us assusteu! Això no és que els joves de l'escola de música ens hàgim inventat un nou idioma, ni tampoc que amb quatre dies ja hàgim après suec... No, senzillament és tracta de l'antic "idioma de la P"!

Doncs sí, el passat dia 30 de juliol un grup de joves de l'Associació Amics de la Música de Lluçmajor acompanyats per la directora de l'escola de música, na Catalina Nadal, n'Andreu Burguera i en Silvio García partírem cap a Suècia per realitzar l'intercanvi amb l'escola de música *Kulturama* d'Estocolm.

A l'aeroport ens reberen una sèrie de professors/es de la l'escola de música d'allí així com mares i pares d'alumnes de la mateixa, els quals fa dos anys vingueren a Lluçmajor. Els pares ens acompanyaren cap a l'alberg i just havent deixat les maletes partírem cap a un parc-zoològic on, vora animals en plena natura, poguérem gaudir d'un concert i de la primera retrobada amb els joves músics suecs.

L'endemà, divendres, visitàrem el Parlament

de Suècia on ens explicaren breument la història política d'Estocolm i ens mostraren en tot detall l'immens edifici on es duu a terme l'entrega de Premis Nobels.

I a l'horabaixa...arribà el moment més EMOCIONANT del viatge: l'excursió al PARC D'ATRACCIONS d'Estocolm, on està ubicada l'atracció de caiguda lliure més alta del món.

Després de tanta diversió, arribà l'hora de po-

sar una mica de colzes o, més ben dit, d'afinar els instruments per tal d'assajar les peces del concert. Havent dinat anàrem a fer una mica d'exercici i... sabeu a on??? Doncs... A LA PLATJA!

Sí, sí... una sèrie d'alumnes (els més atrevits) es posaren a nedar a aigües sueques, mentre que la resta de mallorquins contemplàvem amb els pèls de punta com s'ho estaven passant bomba sense aturar ni un

moment per tal de no congelar-se dintre d'aquella aigua de glaçons!

El diumenge arribà el gran dia ja que, després d'assajar tot el matí, realitzàrem el concert. Tant suecs com mallorquins interpretàrem nombroses peces entre *solos*, *duos*, conjunts instrumentals i l'orquestra de cambra. La darrera obra que duguérem a terme fou molt original ja que suecs i llucmajorers in-

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embotits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

terpretarem plegats una obra d'improvisació dirigida per un músic i compositor suec.

Just després del concert els joves instrumentistes començarem a entrar en gana i ja de tard tornà-

rem a l'escola de música on ens tingueren preparat un generós *buffet*. En acabar de sopar arribà l'hora de l'emotiu comiat amb els nostres companys de Suècia on les adreces de correu

electrònic van ser molt útils per tal d'assegurar no perdre el contacte.

L'últim vespre l'alberg es convertí en un recreatiu on la diversió estigué assegurada ja que entre

teatre, música (ara de CD's) i explicacions d'anècdotes experimentades al llarg del viatge (canvis de noms del programa del concert com ANDRUA BRUGUERA, problemes amb la màquina de *Kit-Kat's*, demostracions de la crítica que ens fan als de les illes de ser uns cridaders, històries de por ben reals viscudes dins d'un metre de Suècia a les dues de la matinada feia dos dies,...) ens passà tota la nit.

L'endemà, dilluns, alguns membres de la nostra escola de música pogueren comprovar el terrorífic que pot arribar a resultar el primer dia de la setmana ja que després de senzillament no colgar-se haguérem d'abandonar el país on a l'estiu mai no es pon el sol per tornar cap a la nostra estimada illa on sí que tan el SOL com la SON hi són ben presents.

FRANCO MÓJER

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

⚡ Il·luminació	⚡ Antenes
⚡ Aire condicionat	⚡ Megafonia
⚡ Energia Solar	⚡ Telefonia
⚡ Porters automàtics	⚡ Línies B.T.
⚡ Reformes	⚡ Manteniment

C/. Ramon Lull nº 33 - Lluçmajor 07620
Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281
Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

N.I.F. B 07814650

FONTANERIA LUCMAJOR S.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Lluçmajor

GEGANTS 2005

Celebració amb absències dels 35 anys de les gegantines figures

Pau Tomàs Ramis

Què passaria a Algaida si per Sant Jaume faltàs un cossier a l'hora de ballar perquè s'ha perdut un dels vestits? Què passaria a Montuïri si el dia de Sant Bartomeu es perdés el vestit del dimoni i aquest no pogués sortir a córrer pels carrers del seu poble? Què succeiria a Pollença si el dia del Corpus una de les Àguiles no pogués sortir a ballar o a Felanitx si Sant Joan Pelós no sortís a fer la seva dansa perquè no es troba la seva vestimenta?...

A Lluçmajor no passa res. L'any passat, 2004, per Santa Cànida s'havia perdut el vestit de la Fada Morgana i hagueren de sortir a defensar la festa els altres cinc gegants llucmajorers. Enguany, en lloc de tenir una cura especial per paliar l'errada de l'any passat, tornà a succeir el mateix. A l'hora de treure'ls al carrer no es trobà el vestit d'en Pere Taleca, un dels gegants que enguany celebrava el 35è aniversari, i s'hagué de tornar deixar a les dependències de l'Ajuntament sense poder sortir. La sorpresa entre els membres de la recentment formada Associació de Geganters de Lluçmajor era enorme, no podien creure que un any més els responsables de custodiar les figures i les seves vestimentes haguessin extraviat un altre dels vestits. Quan sortiren al carrer la sorpresa també fou general. Els comentaris de la gent eren clars; "En falta un...", "I en Pere Taleca no hi és...?", "Com és que només n'hi ha cinc...?", "Serà això una nova tradició que s'instaura... cada any deixar un gegant sense sortir...?".

És una llàstima que haven t-hi un grup de joves com els de l'associació de geganters amb ganes de transmetre la festa, donar a conèixer a tota Mallorca els nostres gegants, amb ganes de fer-los lluir especialment a les festes de Santa Cànida,... es trobin amb aquests greus problemes a l'hora d'intentar seguir una tradició que ni més ni manco prové de finals del segle XIX.

Intentem entre tots donar a conèi-

La Bruixa Tavèn assusta a un nin mentre na Joanota s'ho mira d'enfora

Taller de Caparrots exhibint les seves creacions

xer a partir d'ara aquesta festa tan nostra no només als llucmajorers sinó a tots els mallorquins i visitants de la nostra illa. La festa en si té suficient tradició i és prou bella i participativa per convidar a la gent a venir a gaudir

d'ella. Demanem entre tots que les institucions posin suficient interès en promoure la festa que al cap i a la fi pot reportar molts beneficis a Lluçmajor, tant culturalment com de promoció de la nostra vila.

Aquest any els principals diaris de la nostra illa s'havien fet ressò de la sortida dels gegants. L'Última Hora publicava "18.45 Cercavila per la plaça i el Quadrat" (13-VIII-05) i el Diario de Mallorca, en un reportatge de Miquel Adrover, entre d'altres coses es podia llegir "Los Gegants de Santa Cándida de Llucmajor saldrán hoy a la calle para conmemorar las fiestas patronales del municipio. Pero éste no es un año normal, ya que estas emblemáticas figuras que son una parte muy importante de la cultura popular cumplen el domingo 35 años. (...)" (13-VIII-05). Aquesta revista, *Llucmajor de pinte en ample* també se n'havia fet ressò, en el seu número passat (268), de l'aniversari dels gegants i de l'importància d'aquest acte pel poble de Llucmajor.

L'increment d'assistents a la festa gegantera que s'havia anat notant els darrers anys va arribar enguany a la seva culminació. Una autèntica gentada assistí a veure la sortida i recorregut dels nostres sis gegants, tot i que, per les circumstàncies explicades, només en sortiren cinc. Dos clars exemples del gran nombre de nins, nines i gent gran que vengué a córrer amb els gegants els trobam als carrers Orient i Jaume II plens de dalt a baix, i les dificultats que tenien els geganters per córrer amb els gegants encaçant als més menuts pel Carrer Major, carrer que altres anys no comptava amb una presència de gent massa nombrosa. El nombre de màquines fotogràfiques i videocàmeres també era evident que s'havia incrementat respecte a altres anys. La gent en volia tenir un record i no dubtà a fer fotografies i filmacions.

No se a qui deu correspondre valorar institucionalment quins actes de les festes patronals funcionen i quins no, ni quins criteris es segueixen a l'efecte. Si aquests criteris es poden valorar en termes de participació ciutadana, sobretot de nins i nines acompanyats de pares, mares, padrins, germans... i de grau d'implicació en l'activitat dels assistents, no hi ha dubte que la sortida dels gegants el dia de Santa Cándida és un dels dies grans del curs de l'any festiu llucmajorer. Les ganes i la feina que hi posa l'associació de geganters i la il·lusió del poble quan veu les seves

figures al carrer hauria de fer sentir orgullós a qualsevol llucmajorer de tenir una festa tan bella. Però els fets, un any més demostren el contrari. Una vegada més les institucions no demostren aquest orgull, aquesta satisfacció, i tornen a mostrar una deixadesa que afecta els sentiments de molts dels assistents que van a veure els gegants i no poden gaudir-ne completament perquè en falta un per un problema que es repeteix per segon any consecutiu.

Taller de Caparrots

Per promocionar la festa dels gegants entre els nins i nines del poble l'Associació de Geganters de Llucmajor organitzà diverses activitats de dife-

rent caire. Venda de camisetes dels gegants, una Marató Artística que s'hagué de suspendre per falta de participants i un Taller de Caparrots que va tenir un gran èxit d'acollida i participació. Dasset nins i joves foren els inscrits. Des d'en Joan Diego de tres anys fins a en Pau, n'Aina i na Maite de tretze, nins i nines de totes les edats, seguint les indicacions dels monitors, elaboraren caparrots que lluiren el dissabte de Santa Cándida, acompanyant als gegants, donat un color i una alegria molt especial a la festa. En Banyà Vermella, en Barbut, en Llenguarut, en Riotes, en Nas Tort o na Borratxina, són només alguns dels personatges que els nins feren i volgueren portar aquest dia. Enhorabona a tots.

Bienvenido al vuelo de internet...

Bienvenido a la

Línea ADSL »

Entre ahora y descubra sus ventajas.

**la tienda
telyco**

Telefónica

PUNTO DE VENTA PROFESIONAL

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimé, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bjos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 78 11
07500 Palma

LES REVETLES DE LLUCMAJOR

Aina M. Llompart Suau
Fotos : C. Julià

Ja tenim IB3!! No se vos escapa la relació que hi ha entre els programes de televisió i les nostres Festes Patronals. Diria que els programes que miraven fins ara els regidors, els assessors, els funcionaris i els contractats per organitzar les festes, eren d'escassa qualitat i ben enpanyols. Potser IB-3 serà beneficiosa per a les nostres revetles. Deixaré l'article en període de proves per si de cas. Perquè en quedi registre els escollits enguany de la petita pantalla han estat Los Pecos, Los Hermanos Calatrava i Manuel Carrasco. Compaginat amb algun grup revetler com La Musicalité i Grupo Sonor. Entre les eventualitats destaca que l'Orquesta Cabana partí sense tocar per manca d'equip de so i la gran revetla de dissabte comença per la teulada, amb un discjokei per amenitzar la gent fins devers les onze. I continuam amb un programa de dimarts a diumenge, que no acaba d'arrancar cap dia. Insistir que una revetla de festa patronal necessita que el vespre arranqui, perduri i s'allargui fins a trenc d'alba.

Estimats llucmajorers, compartir la fantasia rejuveneix a l'home, no s'entén l'Antiga Grècia sense Mitologia ni el Renaixement Italià sense els Carnavals de Venècia. Per evitar l'envelliment prematur dels nostres lectors deixam de banda l'Ajuntament i farem un refrescant repàs de l'estiu parlant de revetles i altres gresques. Passam primer per les revetles d'Algaida, de Porreres o de Consell on ningú demana a quina hora toquen els grups, tot el vespre toquen i tot el vespre entra i surt gent. També hem pogut agafar calor amb el bon ritme de Carlinhos Brown, o gaudir de la nit més intimista seguint la llum de Lluís Llac i Feliu Ventura. Hem après una mica el senegalès de la mà de Yosou n'Dour i amb la complicitat de milers d'africans residents a ses Illes. Ens hem traslladat al món fantàstic del Festival "Rock en Rostoll" on foravila es compagina amb espectacles de dansa fabulosos. També hi ha qui ha gaudit de passejar per la vorera de la mar i trobar un grapat de músics al Portitxol o a Ses Covetes que fan un concertet. Els amants del Jazz han vibrat amb la veu

de Carmen Jaime a diversos racons de l'Illa. Els estudiants han conegut a Marta Elka a l'ombra del Canigó, dins el marc de la Universitat Catalana d'Estiu. Com molt de vosaltres m'agradaria continuar l'estiu anant a Berlín a veure els Antonia Font. Com m'agradaria haver anat a la gran ciutat nord americana de Providència, on el batle proclamà el dia 5 d'agost dia de Maria del Mar Bonet en agraïment a la seva brillant trajectòria.

Vull dir senzillament que hi ha companyia més enllà de les Festes Patronals de Llucmajor. Hi ha una cultura que es mou, que es cohesiona, que es fa potent, que té un gran domini i varietat d'estils, que és visible als espais culturals de la

premsa. Hi ha Ajuntaments que inverteixen en infraestructures culturals i tenen un programa que els dona renom. Quants d'anys pensau que té l'Auditori d'Alcúdia? Tan sols cinc. Amb cinc anys 137.457 espectadors han gaudit del millor teatre i de la millor música i dels millors espectacles i s'han passejat pel bell entorn d'Alcúdia amb ganes de tornar-hi. Sens dubte és un moment molt creatiu per Mallorca (excepte alguns ajuntaments entomassats i enrabascats) i celebrem amb immensa alegria que hi ha molts d'artistes llucmajorers que hi participen i que han fet lluir l'estiu. Enhorabona i gràcies a tots!

Aina M. Llompart Suau

DE COMERÇ I CIRCULACIÓ

Redacció

Aquests darrers mesos, s'han produït una sèrie de successos que poden fer canviar tot el teixit comercial del nucli urbà de Lluçmajor. El primer fet va ésser fer direcció prohibida el carrer de Sa Font a l'entrada d'Algaida. Això va fer que tots los forans que vénen d'Algaida, Randa i Montuïri, en lloc d'entrar de forma natural pel carrer que era continuació de la carretera haguessin d'anar a fer una voltera sense trobar indicadors per entrar al poble en no ser que pegassin al Passeig de Jaume III. A la primera reunió dels representants del comerç quan es va constituir la Taula de Comerç ja es va demanar que es canviàs la direcció, encara que es mantingués el carrer unidireccional.

Les primeres reunions de la Taula de Comerç, que juntava a representants del Comerç amb membres de l'Ajuntament (un polític i un tècnic), no tragueren en net més que la voluntat de l'Ajuntament de fer un Pla de Dinamització Comercial de Lluçmajor.

Els comerciants demanaven que es fessin unes bones senyalitzacions per facilitar als forans d'entrar al Nucli Urbà. Ningú de l'Ajuntament no va parlar en

cap moment de direccions prohibides ni de peatonització del centre urbà. Els comerciants demanaven i no obtenien respostes clares.

Finalment el 20 d'abril a la Taula de comerç l'ajuntament va destapar les cartes i presentà una "proposta de dinamització comercial de Lluçmajor" on s'inclouen una sèrie de mesures entre les quals destacava fer unidireccional el carrer Bisbe Taixaquet en sentit baixada que tancava definitivament la porta al comerç tradicional Lluçmajorer. Els comerciants varen demanar per escrit el 25 d'abril que no es duguessin a terme aquestes mesures però el 30 d'abril es varen posar els discs de direcció prohibida i el fet va quedar consumat. I per acabar-ho de compondre l'Ajuntament va publicar una nota de premsa on es deia que la "proposta de dinamització comercial" de la qual formava part la remodelació de la circulació era una resposta de l'Ajuntament als desitjos dels comerciants llucmajorers.

Després d'un temps es va produir una reunió entre el batle de Lluçmajor i els comerciants on el Sr. Lluç Tomàs es comprometé a fer un estudi multidisciplinari per tal de canviar la direcció

de Bisbe Taixaquet i carrer de Sa Font (entrada d'Algaida).

Relacionat amb la inauguració de la Variant de Lluçmajor i de l'ampliació de l'autopista de Palma fins a Lluçmajor han aparegut notícies que el comerç llucmajorer se n'ha ressentit i que els comerços de Campos son els beneficiats. També han sortit notícies als diaris on es mencionen una sèrie d'actuacions del Consistori per tal de reconduir al recinte urbà els clients perduts per l'apertura de la Variant. Concretament es menciona el pla d'embelliment de les rondes i

l'habilitació d'uns aparcaments subterranis.... No es menciona per res el comerç del centre urbà, el comerç tradicional. Davant la possibilitat de la creació devers el Passeig Jaume III i Ronda Migjorn d'un Pol Comercial al voltant d'un nou Supermercat i la no facilitat d'entrada al centre del poble fa que els comerciants del centre, els de tota la vida, estiguin inquietos i molt disgustats amb el procedir de l'Ajuntament. Tenen por que les actuacions del consistori degradin comercialment el centre de Lluçmajor.

Targetes de crèdit

Aquest paravent, de regal

Ara, en contractar una nova targeta **VISA** o **EURO 6000 MASTERCARD** de **"SA NOSTRA"** i realitzar un consum mínim de 250 euros en el mateix extracte en els mesos de juny, juliol i agost, **el regalam un paravent com aquest.**

Quota gratuïta el primer any⁽¹⁾ per als percipiors de nòmina i per a les targetes vinculades a un Compte Jove de **"SA NOSTRA"**.

Compra a crèdit i a terminis. Podràs triar la modalitat que més et convergui en cada moment: a un sol termini, a una quota fixa o amb percentatges damunt el saldo pendent. També podràs triar l'opció **"compra especial"**⁽²⁾ i pagar a terminis una o més compres, des de 3 lirs a 24 mesos, només telefonant a **FONOSANOSTRA 971 757 242.**

Promoció vàlida fins al 31 d'agost de 2005 o fi d'existències (1.500 unitats)
(1) Excepció per a VISA ORO
(2) Import mínim per compra: 150 euros. Quota mínima mensual per compra: 30 euros.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Quaders de Fum Major

Nino Bravo, les flamenques japoneses, els gegants i el bikini de l'estiu

Miquel Cardell

L'any passat el Duo Dinámico, enguany Los Hermanos Calatrava i Los Pecos...Sabeu qui duran l'any que ve a les revetles de Santa Cànida? Idò per seguir amb la tendència no em vendria gens de nou una reaparició ectoplàsmica de Nino Bravo i Cecilia.

Vaig poder escoltar acudits com aquest i també comentaris sobre la fluixos i la magresa general del programa de festes, i l'escassetat de gent que hi va acudir. No sé si atribuir-ho al gust, un punt retro i arcaic de la majoria que ens governa, a necessitats de maletí com les que sembla que han dirigit la programació d'altres anys o a una combinació de desinterès per res més que cobrir l'expectant.

+ + +

També és possible que apuntin la vila a la moda japonesa que sembla que ha aferrat per S'Arenal d'En Quaquín i a les revetles de l'any que ve poguem escoltar en directe el mateix Xin Xan, o l'Agrupació de Cors i Danses de Bola de Drac Z.

Per allà, el nostre Ajuntament no necessita excuses de festes patro-

nals per patrocinar concerts tan pintorescos com el d'una orquestra japonesa...de tangos, o una Companyia igualment japonesa de flamenco com a plat fort del Festival que per allà munta l'inefable virrei, Don Joaquín, conegut des d'ara com Bola de Drac J (en singular bola, uep!). Hi ha qui diu, de fet, que les dues atraccions venien a ser els mateixos japonesos, ja es sabuda la fama d'aplicats i treballadors que tenen, els fills de l'imperi del Solixent.

+ + +

He escrit Festival, i hauria d'haver posat VII CONCURSO NACIONAL DE CANTE FLAMENCO "CIUDAD DE LLUCMAJOR", que n'és la denominació oficial, tan dins l'estil retumbant i imperial del virrei, que arriba a semblar un d'aquells buròcrates de Forges.

Hi ha hagut qui ha protestat perquè l'ajuntament organitzi un esdeveniment com aquest. Personalment em sembla quasi normal, i no sols perquè el flamenco m'agradi des de nin: De veres algú creu que podien venir, molts perquè els anaren a cercar, milenars d'andalusos i no dur

amb ells manifestacions culturals que els són tan pròpies com aquesta? Que els són tan pròpies i que són tan vives, cosa que no em deixa de provocar certa enveja quan ho compar amb la vitalitat de les manifestacions culturals tradicionals i populars pròpies de Mallorca.

Una altra cosa és comparar les brutalitats pressupostàries que s'inverteixen en aquestes coses amb el conjunt de les inversions en cultura i festes a la vila. O compararlo amb la nul·la presència del català als programes de festes estivals: any rere any, quants de grups de roc, o folk o el que sigui hem tengut, d'expressió catalana a les nostres festes.

El que és indignant i ofensiu no és que l'Ajuntament gastí dos milions en premis per a un festival de cante flamenco. El que canta com una corriola mal untada és el greuge comparatiu amb tot el que no es gasten en impulsar el coneixement i l'amor a la cultura estautàriament pròpia de l'illa, a la llengua catalana. El que canta és demanar-se si el presupost que s'hi ha destinat s'haurà manejat amb la mateixa efectivitat i rigor que el del Tir sobre rostoll famós, que fins i

tot va usar de manera fraudulenta el nom de la Casa Real espanyola, que va haver d'emetre un desmentiment... i tampoc o passa res.

+ + +

Especialment m'agradaria saber què ha costat, i en quins conceptes, l'edició del programa del Festival, a tot color, en paper couché..., un programa que inclou foto del batle i del virrei...que hi deixa escrit que és el responsable del concurs, així com dels textos i fotos que inclou el prospecte. Clar que també hi deixa escrit que la seva contribució s'ha produït de forma totalment altruista. I, si miram el que s'ha anat publicant sobre investigacions policiaques que xifrien en un milió d'euros la part dels pressuposts municipals que ha anat a parar (de forma totalment altruista?) a les llibretes de JR, pot ser està bé que ho faci notar.

Un prospecte que s'ha pagat llegir, començant per la salutació, en castellà, clar, aquí el bilingüisme no compta, del batle: "...un municipio com más de 30.000 habitantes de diferentes culturas pero con una proyección de futuro que solo el respeto, la educación y el es-

fuerzo, pueden hacer posibles el bienestar y la convivencia entre todos". És un fragment de la salutació, de redacció pintoresca que ben poc favor fa a la llengua que usa... mentre em fa dubtar sobre quin futur de respecte, educació i convivència és aquest al qual sembla que, com a llucmajorer catalanoparlant no hi tenc més cabuda que els boleros del diumenge horabaixa a les Festes de Santa Càndida.

Vull insistir que s'ho paga llegir el prospecte: redactat de qualsevol manera, supòs que tirant de tallar i aferrar a qualsevol pàgina d'Internet, amb molt de bombo i una manca de coherència i unitat, un conjunt de generalitats buides que diuen molt i massa de la idea del flamenco, de Lluçmajor i de tot plegat que s'amaga al substrat de la cosa.

+ + +

Que Lluçmajor organitzi un Concurs de flamenco no em sembla una prioritat, però no em sembla fora de lloc...amb tots els matisos que he procurat apuntar. La diversitat i la pluralitat no poden deixar de ser a la base del nostre conviure...però hi han de ser com a forma d'això, de conviure, des del respecte. I igual que crec que els mallorquins de nissaga hem d'assumir, apreciar i respectar allò que és més propi i estimat dels nous mallorquins, els que s'identifiquen amb la memòria andalusa, (però també haurem de començar a pensar en la memòria africana, o sud-americana, o alemanya o cantonesa...) també crec que tenim dret a dir-hi la nostra sobre les bases

d'aquesta convivència, i que li hem dit per exemple, amb l'Estatut o la Llei de Normalització Lingüística, o amb tantes manifestacions, preses de posició, articles i altres declaracions públiques: i no podrem assumir de veres com a part de la nova Mallorca moltes de les aportacions dels que han vingut i la fan amb nosaltres si ells no reconeixen, accepten i assumeixen una part, essencial per nosaltres, del nostre llegat, de la nostra personalitat.

No vull dir Rabasco el fanatitzador, però si els altres governants municipals, autoproclamats demòcrates, hi haurien de pensar... i ho haurien d'aplicar. Pitjor que el pseudo-bilingüisme mallorquinicida que practiquen ara, segur que no ho seria. Sobretot si volem que la torxa de l'escut que es vol convertir en símbol i trofeu del Concurs (segur que sense imitar la llanterna minera del Festival de Cante de las Minas) sigui efectivament símbol de claror i no de fum, el fum del vell espanyolisme imperial del franquisme.

+ + +

Les festes de Santa Càndida d'enguany han viscut també una efemèrides que hauria merescut al meu entendre una mica més de festa, de ganes, d'imaginació: els gegants han complert 35 anys.

El temps no perdona, ens empeny i ens passa per damunt, de manera que aquest servidor se'n recorda prou bé, de l'estrena d'aquests nous gegants, tot i que és possible que la memòria personal s'hagi enriquit o em-

mirallat amb les fotografies de Toni Catany que pertanyen a aquells anys, aquells anys que per dur els gegants es contractaven alguns dels homes que venien a cercar feina a les ametles. Com a mínim es podia haver tengut un record per Mir de la Fuente, creador o dissenyador d'aquests personatges fabulosos que són una part de la memòria local i festiva de tots aquells llucmajorers que tenen de quaranta i pocs anys per avall, i un record també pels antecessors dels gegants actuals, que varen acabar els seus dies cremats a un fogueró de S'Arraval, m'imagín que per Sant Antoni, que no és una mala manera de fer mutis per uns personatges que ens fan de pont pel camí de la festa entre la vida de cada dia i el món de la imaginació.

Massa entretinguts entre les flamencades i l'arqueologia musical berberera, els nostres governants municipals no han tengut l'esma de celebrar l'aniversari, de fet ni tan sols han tengut l'esma de localitzar on havien amagat l'any passat tot el vestuari gegantí, de manera que una de les figures va passar el dia de l'aniversari arrestada i en pilotes sense poder sortir a la festa.

Tant com s'esmercen en inventar manifestacions pseudo-tradicionals contra el criteri dels estudiosos del tema, com els cavallets famosos, i llavors del nostre veritable patrimoni en passen d'aquesta manera. Començant per la llengua, no em cansaré d'insistir-hi i seguint pel paisatge i el territori que són una cosa així com la cara que ens fa reconèixer com ca-

sa nostra, com el nostre país, una terra que aviat no podrà reconèixer de la mare que la va parir.

+ + +

Personalment, pens que una bona manera de fer festa als 35 anys dels gegants hauria estat augmentar la seva tribu amb una nova parella. De forma ben modesta gosaré fer una proposta en aquest sentit, que inevitablement haurà de fes esment a la realitat, la història i fins el caràcter del municipi: Al gegant mascle li podríem dir Joaquín, o Joaquín, posar-li la fesomia del soci de la majoria absoluta municipal, traguent foc pels queixals, i vestir-lo mig de Don Quijote mig de flamenco. Com emblema, a la mà, un malletí del qual sortissen els cantons d'algun bitllet de cent euros.

La geganta no la tenc tan clara, però podria tenir fesomia japonesa i anar vestida amb un *traje de faralaes*, i equipada amb una escopeta de tir al plat sobre rostoll. Un nom guapo, tot i que s'admeten altres propostes, podria ser Maria del Amor.

+ + +

Aquest estiu ens ha deixat també la notícia de la selecció del grup Xaloc Música per participar al circuit d'actuacions que organitza la potent AIE, Associació d'intèrprets i executants: és una llista que es proposa a sales públiques i privades de tot l'Estat per a que contractin, de manera subvencionada, grups i solistes de diferents estils. La selecció la fa un jurat del qual formen part un grapat dels més importants i influents

crítics musicals, i d'altres que no ho són tant, com aquest servidor, que, quines coses, per un problema de coordinació de bitllets, no va poder anar precisament a aquesta reunió.

+ + +

També aquest estiu hem pogut veure la llucmajorera Victòria Maldí presentant un programa de karaoke a la nova IB3, coneguda també com PP3 o MTV (Matas Televisió). Al marge de judicis sobre aquesta televisió que pagam tots però només en serveix alguns, i que practica una sistemàtica marginació del català, i quan no el margina contracta professionals que el maltracten usant una mena de dialecte bleda i acastellanat, la modalitat mayorquina que el PP sembla defensar des Güei a Luc a peu.

A més d'esdevenir fan de les sacrificades, i sacrificats, go-gos o ballarins del programa les seves interpretacions sobre músiques improbables, i de comprovar com Mecano continua essent la banda espanyola més interpretada i afusellada pels karaokistes televisius, o com ningú sembla saber o voler cantar cançons en català, m'he quedat amb l'endarrer de perquè criden tant els presentadors. Deu ser cridar la manera que té la nostra societat televisiva, aquesta que aplaudeix als funerals i que vomita quan té un disgust, de manifestar alegria i festa?

Més enllà de la tele, Victòria Maldí sortia tam-

bé posant en bikini a les pàgines de la Última Hora. No seré jo qui la critiqui per mostrar carrosseria, jove, curvilínia i aerodinàmica, cadascú presumeix del que té per presumir, i espavila així com troba. Però no acab d'entendre el que això té a veure amb la cançó o la presentació televisiva.

De qualsevol manera, com que estic ben convençut que la decència o indecència del que sia, i especialment d'un cos femení jove i guapo no depèn gairebé mai d'uns centímetres quadrats de roba, no he pogut estar de recordar aquell acudit vell del Ministre Morán, que per conservar el respecte protocolari al Rei, que demanava per dinar meló amb cuixot, es va veure obligat a demanar síndria amb mortadela. Ho dic perquè sortir en fent *postures* en bikini al diari local, ve a ser com la síndria amb mortadela en relació a sortir en pèl a publicacions com ara *Interviu* o *Playboy*. Si posar per Última Hora ja representa un cim, castíssim, així sí, a la petita història de l'erotisme local, no vull imaginar que representarien les altres possibilitats. Segur que els quioscos de la vila haurien de fer hores extres. Vos asseguro que jo en compraria un parell d'exemplars. I em plantejaria posar vases al pòster desplegable central.

Fins i tot, en aquest cas, crec que hauria d'acceptar una nova proposta iconogràfica per la geganta nova que proposava fa una estona: sí, no seria mala idea, la primera geganta en bikini de les Illes Balears. O, fins i tot...

+ + +

És el que té l'estiu, que fa bon asseure's a una terrassa amb una pomadeta i deixar anar les idees de bomber, i quatre rialles fresques, res de res, fum d'estampa.

I val més així, perquè als diaris hi trobam històries prou més tristes i poc de veure. Moltes protagonitzades pels PP-boys, que és que no descansen.

Matas demanant perdó a un poderós de la premsa espanyola perquè hi ha gent que protesta per l'ocupació il·legal d'espai públic amb una piscina privada...que beneeix el govern socialista d'Espanya i olé. I posant d'excusa que n'hi ha tants de desbarats d'aquests a les nostres costes que no ve d'un poc...O una dotzena de batles del PP contant mentides per fer costat a un batle pocavergonya que posa excuses públiques (aquest vici de l'interès social, aquesta inseguretats jurídica tan bèstia) per legalitzar una casa il·legal...o el truí de Calvià...

També la vila sortia als diaris: al diari del senyor de la piscina, per exemple, i copii titular: *Llucmajor: un promotor urbanístic obligat a comprar un cine a la madre del jefe del PP para hacer 296 chalés. Permiten urbanizar sin saber aún qué harán con el cine. El canje incluye también un chalé situado en la calle Terral. Urbanismo bajo sospecha.* I, tant mateix, només es tracta de 600.000 €. I Oliver ha assegurat que es tracta d'una operació molt neta.

Mentre, he recordat com aquest jefe local, quan era batle, va passar en qüestió de setmanes de votar que no era prioritari obrir el carrer arenaler de Sa Marineta a impulsar-ne obertura i urbanització pagant del gavet les obres d'infraestructura com ara aigua i clavegueram. Segurament també hi han pensat els propietaris de S'Estanyol que hauran de pagar a preu de canari jove obres semblants...i, si enlloc de pisos o cases tenen solars, pagant com si aquests estassen edificats al màxim d'ocupació legal. Hi ha qui gosa dir que, si el clavegueram arriba al Cul Nàutic, les obres d'ampliació, tan combatudes i derrotades, seran un fet inevitable.

+ + +

Va ser precisament per Santa Càndida, mentre passava l'alineació incomplerta dels gegants, o potser mentre Los Pecos, calbs i quarantins, intentaven debades estrafer veuetes adolescents que el vell amic Manolo va deixar anar una sentència mala de discutir: Som un poble (o volia dir un Poble?) sense dignitat.

Llavors, pot ser sota la influència de la festa de la sabonera, que vaig somiar que Jaume Matas i MA Munar ballaven el ritme de l'estiu, allò del reggaeton, "perreando" a les males, com si fos el nou himne de la nostra terra super-asfaltada: *A mi me gusta la gasoliina! Dame máaas gasoliina!*

Definitivament, a més d'un dels més eixuts de la història, ha estat un estiu molt llarg. Massa i tot.

PREGÓ DE FESTES EN CASTELLÀ? NO, GRÀCIES

M. Garcias

El Club Nàutic de s'Arenal és una entitat social i esportiva prestigiosa i d'acreditada història. Sense cap dubte, la seva existència és una fita important de la vida econòmica, cívica, cultural i esportiva de s'Arenal, del municipi i de tota la badia de Palma.

Per això, el fet que la recent col·locació d'un monòlit hagi permès agrair públicament tots els navegants i regatistes que consueixen el palmarès històric del club és tot un encert, que s'ha expressat en belles i correctes paraules de recordança.

També va ser una lloable iniciativa que l'actual president del club, Antoni Galmés, fos convidat l'any passat a dir el pregó de les festes de Sant Cristòfol de s'Arenal, i que hi recordàs la trajectòria dels regatistes que han militat

en el club arenaler en nombroses i exitoses competicions balears, espanyoles i internacionals. Com és tradició, els pregons de les festes locals que se celebren en el municipi sota patrocini de l'Ajuntament, s'editen pulcrament d'un any per l'altre perquè el públic hi tenguí accés i perquè la gent en guardi memòria.

I aquí és on hem trobat l'anomalia, ja que per primera vegada en molts d'anys (de fet, des d'alguns cas aïllat i remot de l'època franquista dels inicis dels anys 60) no havíem vist un pregó de festes o de fires editat en castellà i no en la llengua de Mallorca. Què ha passat? Per què hem reculat en l'ús de la nostra llengua, amb el beneplàcit de l'autor i la iniciativa de l'Ajuntament?

Diuen els comentaris que aquest fet s'explica per les passions d'un cert gonnellisme que manifesta sovint el presi-

dent del club nàutic de s'Arenal, que ja el dia de la seva dissertació va declarar que parlaria en "mallorquí", cosa que s'ha d'entendre, segons els seus suposats prejudicis, que no ho volia fer en "català". I ara ja en veim el resultat, d'aquest mallorquinisme de via estreta: l'obra s'edita en castellà i això pareix que no crea cap problema a l'autor. No anam tan sobrats d'ús públic del català ni en l'àmbit esportiu ni a la zona de s'Arenal per poder fer els roïssos tan grossos.

No devia tenir tants de prejudicis lingüístics el pare de l'actual president, que va ser el folklorista Antoni Galmés, autor del pregó de fires de Llucmajor de l'any 1983, dit i escrit en un bell i noble mallorquí literari, és a dir, en un correcte català estàndard.

No sempre els tests s'assemblen a les olles.

POMPAS FUNEBRES HNOS. SASTRE

MARE DE DEU DE LLUC S.L.
SANTA MARIA DEL CAMI
C/ REVUELTA N° 11

**REALIZAMOS Y TRAMITAMOS TODO TIPO DE SERVICIOS
FUNERARIOS.**

SERVICIO 24 HORAS: 971 620146

FAX: 971 140978

INFORMACION EN LLUCMAJOR:

TFNOS.: 971 661862, 610 529723

C/ CIUTAT N° 127, LLUCMAJOR

Retalls

Maties Garcias

Camina caminaràs... i per envant te faràs. El grup excursionista de Lluçmajor ja fa anys que tresca pels paratges mallorquins. Guiats, en aquesta temporada passada, p'en Jaume Pericàs, en Jaume Julià, en Toni Marí, en Pere Maimó, en Jaume Oliver o en Manel Morales, molts de llucmajorers (i qualche extern) han trepitjat i admirat indrets impressionants del pla, de la costa o de la muntanya. A més, en Rafel Riera ho ha enregistrat tot en vídeo per a la (ara ja desapareguda) TV llucmajorera.

Més que caminar. El grup ex-

ursionista, amb una mentalitat molt oberta, s'ha convertit en un dels elements més actius i dinamitzadors de la vida cultural llucmajorera. No tot quant fan és moure les cames, també s'endinsen en la coneixença del patrimoni cultural i artístic, i fan descobrir a la gent allò que tan sovint és desconegut o amagat, però valuós.

L'església, santuaris, barraques. Les activitats culturals del grup han estat un èxit. És el cas de la visita a l'església parroquial i els seus tresors artístics guiada pel professor Joan Monserrat, que s'ha hagut de repetir dues vegades; també el de la ruta pels santuaris de Grà-

cia, Sant Honorat i Cura, amb l'historiador Gaspar Valero; o la conferència sobre les barraques que feren els investigadors Cels Calviño i Joan Clar.

Generositat i companyonia. Totes aquestes eixides i tots aquests actes s'han fet amb una organització impecable, s'han produït en un clima de franca companyonia i s'han congriat des d'un esperit de generositat admirable. És bo que a un poble hi hagi gent amb la il·lusió i la capacitat necessàries per posar en marxa i mantenir iniciatives com aquesta. Que als promotors no els falti empena en aquest nou curs que comença.

26

C.E.M. CENTRE D'ESPECIALITATS MEDIQUES

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. 971 120 064 - Fax 971 120 426
C/. Ciutat, 12 - Tel. 971 120 021 - Fax 971 662 043
07620 Lluçmajor - Mallorca (Balears)

C/. Historiador Talladas, 2 A - Tel. 971 652 637 - 07630 Campos (Mallorca)
cem@cemllucmajor.com - www.cemllucmajor.com

- Alergologia
- Anàlisi clínics
- Aparell digestiu
- Assistència domiciliària
- Cardiologia i aparell respiratori
- Centre auditiu
- Clínica dental:
 - Cirurgia màxillo-facial
 - Implantologia
 - Odontologia
 - Ortodòncia

- Cirurgia general i laparoscòpica
- Dermatologia
- Ecografia
- Endocrinologia
- Fisioteràpia i rehabilitació
- Ginecologia i obstetrícia
- Igualador mèdic
- Infermeria
- Medicina general

- Medicina estètica
- Nutrició i dietètica
- Oftalmologia
- Ortopèdia Gamundi
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia
- Psiquiatria

- Radiologia
 - Mamografia
 - Ortopantomografia bucal
 - Radiologia general
 - Telerradiografia
- Rehabilitació (metge rehabilitador)
- Teràpia de parella i sexologia
- Tractament de la obesitat
- Traumatologia i cirurgia ortopèdica
- Urologia i andrologia

Làser - acupuntura, medicina ortomolecular, test de intolerància alimentària, depilació làser.
Revisions mèdiques: Companyies d'assegurances de vida (Sa Nostra, La Caixa, Inter Partner).
Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antoni Isern Oliver.

Tenim el plaer de comunicar als nostres clients les noves especialitats i serveis de recent incorporació:

Metge especialista en rehabilitació: Dra. Encarnación Santeliciano Gómez.

Llicenciada en psicologia: Lola Rodríguez Mayoralas.

Diplomada en podologia: M^o Cristina Fiol Ekman.

Urologia i andrologia: Dr. Martín Santisteban González

Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antoni Isern Oliver

Mamografia, ecografia de mama, ecografia trans-rectal i trans-vaginal, cadera pediàtrica i eco-doppler vascular perifèric.

Assegurances: ADELAS - AEGON - AGRUPACIÓ MUTUA - ALLIANZ - AXA - PLANAS - D.K.I.V. - GRUPOAMA - IMECO - LA BOREAL - LA ESTRELLA - L'ALIANÇA - MAPFRE - MEDIVIC - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMEDIO - SANITAS - SERSANET - VITALICIO SALUD - WINTERTHUR

Mutues d'accidents: ASEPEYO - CYCLOPS - FIMAC - FRAIERNIDAD MUPRESA - FREMAP - BERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - MIDAT - MUTUA UNIVERSAL - MUTUA BALEAR

Companyies d'assegurances d'accidents: ALLIANZ - AXA - AURORA - IBERICA - AEGON - CASER - CAUDAL - FENIX - FAT - LA ESTRELLA - MAPFRE - VITALICIO - PREVISIÓ BALEAR - WINTERTHUR - ZURICH

Horari de les 9'00 hores a les 21'00 hores.

SETEMBRE, MES PRIMAVERAL

Cristòfol Carrió i Sanxo

Setembre és un dels mesos que duen impregnat un cant d'esperança, com si fos temps primaveral. Dins la pagesia, a la tardor hi ha gent que l'anomena primavera d'hivern, encara que es digui que dels dotze mesos que hi ha, el setembre es el més mal sa.

L'estiu ja ho ha fet tot i es veu derrotat per les brusques i qualche ventada espectacular que se'n duu les calors que va deixar santa Margalida i que sant Bernat no ha estat capaç d'arriuar en la seva diada.

S'ha allargat la nit i s'acurça el dia com li pertoca. Per això, es representa amb una balança amb platets anivellats, significat que la duració de la nit és igual a la del dia. Però hem arribat a desfigurar tant la natura que aquesta pareix que camina ressentida per altres camades. Una prova la tenim en les figues, que ja les tocaríem haver provades abans i si no ho hem fet es pel retràs que enguany han duit les agostenques que el més passat eren petites com un didal. Ganes no en faltaven, dones les figues flors de sant Pere queden enfora.

Ja s'han tomat moltes d'ametlles i els ametllers romanen més lleugers. Antany s'anava a espigolar ("pallucar"), però avui dia ve ben just poder recollir les que s'han d'espolsar perquè caiguin de l'arbre. És ben cert que s'ha perdut el sentit de feinaria. Escassegen els esforços per aconseguir els objectius, si és que encara hi ha algú que se'n traci. Però, a fora vila se

n'ha de fer prou ferm, no s'acaben mai les feines. L'hivern perquè és l'hivern i l'estiu perquè és l'estiu.

En aquest temps es sembla la pastura i fent uns bons soles per als pèsols ("xítxeros") i faves primerenques. També es cullen les olives per trencar i ho fan amb una pedra o amb una massa de fusta, mai no es pot emprar el ferro.

Si el temporal acompanyat de calabruix no ha molestat amb excés les vinyes, a damunt la taula hi fan bona planta els raïms que fan les delícies dels paladars. No hi ha dubte que setembre és el mes de la verema, que es quan es fa la selecció, per a la taula, pel vi i naturalment per fer suc. Al setembre el raïm se cull i el vi fermenta. La festa del veremar el darrer diumenge es fa a Binissalem. Ah!, i no hi pot faltar els fideus de veremar, que són d'un sabor molt especial.

Aquest entramat de feines i festes, duien la seva pròpia gastronomia, com els cocarrois de ceba, coques de julivert amb arengada, pebres torrats amb lloç, acompanyat de figues de la senyora i raïm.

Segons la dita popular és el mes de la fruita: Al maig murtra i al setembre fruita. Mirat amb pessimisme, del setembre es diu que amb la caiguda de les fulles, el sol va trist i el cel es vesteix de color de plom.

Però, també hi ha festes per alegrar-se. El primer diumenge, a Santa Margalida es fa la festa de la Beata, en honor a Santa Catalina Thomàs, característica per la rom-

puda de gerres que fan els dimonis. Dia vuit és la Mare de Déu, patrona de Fornalutx, Costitx, Banyalbufar i Maria de la Salut. En temps passat, aquest dia els pagesos i els missatges que havien de canviar de feina o de lloc era el dia assenyalat per fer-ho, ja que l'anysada estava retirada i encara no s'havia començat a sembrar. El dia 12 es celebra la festa de la Verge de Lluç o també anomenada "del nom de Maria". L'escolania del Santuari, els blauets, canten "Dins el cor de la muntanya, Mallorca guarda un tresor..." a la Reina i Patrona dels mallorquins.

El 29 és sant Miquel i Lluçmajor comencen una de les Fires de mes renom de Mallorca, que tenen la cloenda amb la darrera fira (firó i refiró), que sempre cau el diumenge abans de sant Lluç.

Anys enrere, les madones, aquelles singulars madones amb galtes vermelles com un llucet, que avui ja no se'n veuen, en arribar en aquest mes solien dir a l'amo que tot d'una que es refrescàs un poc més, haurien de matar qualche porcellet, per que el rebost s'havia fet avall. I ja no se podia gaudir de formatge

ni de sobrassada i estaven cansats de menjar trempó.

Per altra banda, en el mes de setembre és quan es comença un nou curs, una posada en marxa d'un munt de planificacions que uns compliran amb molta d'il·lusió i n'hi haurà que tendran èxit i altres "sortida de cavall i arribada d'ase".

Cartes

En recordança de Lluçia Cañellas

Des del 15 d'agost, dia de la Mare de Déu, la meua germana Lluçia ja descansa en pau. Els seus fills, néts, jo mateixa i la resta de familiars, estam molt afligits i la trobam molt a faltar, però ara que ja no és aquí, entre nosaltres, em deman: i tots els seus sofriments de més de tres anys de greu malaltia, acaben com si no res...? Ella ja és sota terra, i...s'ha acabat tot? No, no pot ser, si fos així, quin sentit tendria la vida? Néixer, viure i morir, i...ja està? Què hi ha després de la mort? Ningú no ho sap, però jo pens que és un gran privilegi ser creient, pensar que hi ha una altra vida al més enllà, i això em dóna molta pau i tranquil·litat. Vull pensar, més

ben dit pens, que la tornarem a veure qualche dia. Quan? Com? On? Són preguntes sense resposta, però sé, Lluçia, que ja estàs acompanyada pel teu marit (En Pepros), pels nostres pares i per tantes i tantes persones que durant la teua vida has conegut i estimat. Jo

estic aconhortada pensant que tota la teua família estaran en tot moment al teu costat i feren per a tu, tot el que pogueren. Sempre et recordarem. Descansa en pau, germana meua. Adéu.

Maria Cañellas

28

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

Aprenen idiomes amb grups molt petits amb professors amb experiència natus i llicenciats

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Convent, 111 • Llucmajor • Tel. 971 12 00 18

BASTIMENTS
Tapissats, Teixits i Bàsics

- Tapisseria, cortinatges i decoració
- Cadires, butaques i sofàs desfundables
- Bàsics: edredons, fundes nòrdiques, llençols...

Pescadors 12 • 07620 Llucmajor • tel. 971 662 348 / 653 826 835

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor
Ramon Nicolau S.L.
(Peugeot)

ZURICH

C/ Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

Xerrades de cafè

ROBATORIS I MÚSICA A VOLER

Un que escoltava

- Com ha anat aquest estiu?
- Com sempre en moltes de coses, però en algunes, de cada any més malament.
- Com és ara...?
- A Lluçmajor, com que molta de gent va a estiuejar fora del poble, molts de comerços tenen tancat quasi tot el mes d'agost, sobretot els forns i les pastisseries, i no et queda altre remei que anar a comprar a les poques que tenen obert.
- Bé, però això passa cada any, no tendran obert per quatre desgraciats que queden a Lluçmajor.
- Això de desgraciats és molt discutible, perquè aquesta tranquil·litat que tenen els que queden, també val molt.
- A més, el divendres, dia de mercat, congrega molta gent de fora.
- Jo crec que a part de la manca de vida a Lluçmajor els mesos d'estiu és que els preus de molts d'articles de menjar són els més cars de Mallorca.
- Deu ser per això que l'Ajuntament tanca la peixateria per convertir-la en una altra classe de centre municipal.
- Natural, perquè els pocs que venen el peix, el venen més car que a d'altres comerços.
- Però això no passa només amb el peix, sinó que és general.
- Una altra cosa més preocupant són aquests robatoris que es fan per tot Mallorca, per bandes organitzades, que pareix que n'agafen poques o que augmenten cada dia.
- Pareix que estan més organitzades que la Guàrdia Civil.
- Sí, aquest robatori de l'estació de servei (benzineria) de la família del nostre batle, posa els pèls de punta a qualsevol que pensi com és de difícil robar tants euros en un edifici tancat, amb totes les mesures de seguretat.
- I no només això, sinó que de cada dia augmenten els lladres i els estafadors de tota mena, que quan els agafen en poc temps tornen a trobar-se lliures.
- Sí, entren per una porta i surten per l'altra.
- Serà perquè tenim unes lleis massa tolerants?
- No ho sé, però el que sé és que no podem estar tranquils, ni a ca nostra ni a fora, perquè en un tres i no res ens prenen la cartera.
- Bé, però no tot són notícies dolentes, perquè també hem tengut molta diversió alegre a Lluçmajor i a s'Arenal, amb festivals de tota mena de música, tant de caire internacional de músics japonesos com de "flamenco".
- Idò, olé, olé i olé...!!

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Lluçmajor)

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

OBRADOR GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 • Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

majorset

perruqueriaunisex

antònia isern

c/ major, 7 07620 Lluçmajor
tel. 971 661 359

Temps passat

Junta directiva de l'Acció Catòlica a Lluçmajor (1948)

Don Damià amb els membres de la Junta directiva

**Ignasi Barceló
Antoni Monserrat**

En aquell temps, l'Acció Catòlica era dirigida per D. Damià Vidal Ollers (el vicari de la isomoto), que havia agafat el relleu a D. Pere Antoni Mateu. Don Damià donà una forta empremta al centre parroquial d'Acció Catòlica, amb l'ajuda dels directius de la fotografia.

Al centre s'organitzaven comèdies, actes culturals i recreatius, festes al Lloc Sagrat (placeta de Santa Catalina Thomàs), amb els i per als al·lots.

Aleshores hi havia els Franciscans que tenien un moviment semblant, que s'anomenava la Joventut Seràfica.

Una de les coses més importants que es realitzaven en aquest temps era la Peregrinació que es va fer a Santiago de Compostel·la, amb motiu de l'any Jubilar de 1948, on participaren milers de joves sota el lema "Los 100.000 llamados, que lleguen santos..."

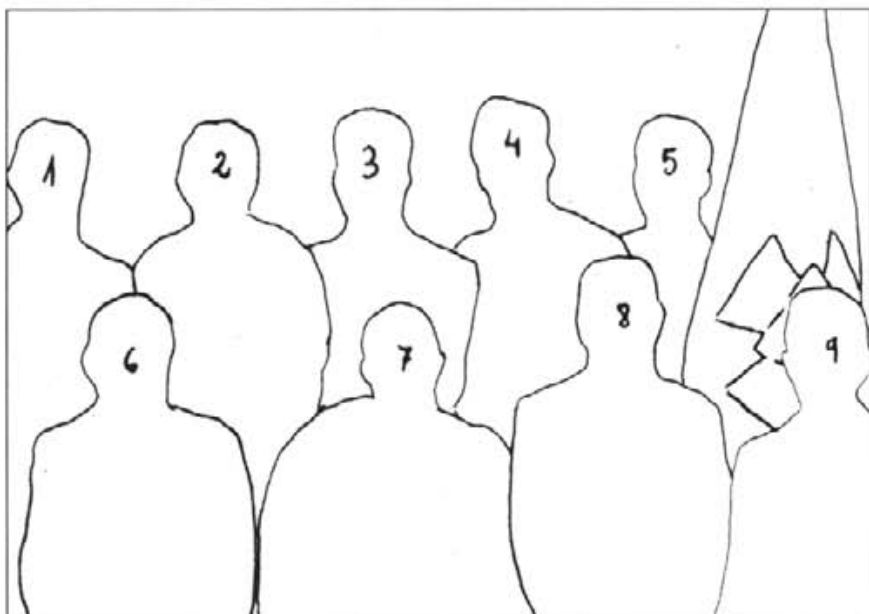
L'avui tradicional cavalcada dels Reis d'Orient fou iniciada per aquest equip. Abans, la festa dels Reis i les juguetes eren tasca d'en Pere Antoni

"Peixet". Els regals eren emmagatzemats als baixos de la rectoria i el disabte dels Reis els nins, acompanyats dels pares, hi anaven per tal que els Reis d'Orient els ho donassin.

Els joves d'Acció Catòlica organitzaren el repartiment dels regals per les cases del poble, dividint-lo en districtes (ara, 57 anys després quasi no s'han fet canvis). El primer any, els repartiren en dues camionetes, una d'en Bartomeu Vicens (de can Meu de s'oli) i l'altra d'en Joan Salvà Rubí (de cas Capser). La iniciativa agradà i cada any n'hi hagueren d'afegir una més.

Escut de l'equip de futbol de la Joventut Seràfica

Els primers Reis varen ser en Pep Juan, en Pep Tomàs i en Joan Garau, membres de la junta directiva. Els components de la junta es repartien les tasques del centre parroquial juvenil d'Acció Catòlica. Hi havia un vocal d'estudis que s'encarregava d'organitzar i de dirigir les reunions que es feien referents a temes d'actualitat i de formació social i religiosa. Un de pietat, que organitzava i programava les pràctiques de pietat: misses col·lectives, hora apostòlica (visita al Santíssim), exercicis espirituals, etc. Un tresorer, s'abanderat, el vocal de l'aspirantat, que tenia cura de preparar els nins que el dia de demà entrassin al centre. El president coordinador, el conciliari, el vicepresident i el secretari.

Per Pasqua, el cor de l'A.C., dirigit pel mestre Miquel Janer, anava a "cantar panades" per les cases, duien un paner, cantaven gloses i els solien donar una panada o un robiol. El que recollien ho duien a ca ses monges que ho repartien entre la gent més necessitada del poble. Qui solia fer les cançons era D. Francesc Pomar. N'hi havia que es podien cantar a qualsevol casa però n'hi havia d'altres fetes expressament per a una casa, família o persona determinada. N'hem pogut recollir algunes:

*Madona sa vostra filla
Jo l'he vista aquest matí,
M'ha dit que vengués aquí
I un robiol mos daria.*

*Madona mos heu de dar
Panades ben atapides,
I si no estan beneïdes
Noltros menam s'escolà*

Per a la família de s'Allapassa

*Tots venim aquest sant dia
I venim amb un sol clam,
No volem cap poesia,
Són panades que cercam.*

Per a la família de Garonda

*Joanet joia esmaltada
De ca teva estrella d'or,
Te demana de bon cor
El jovent una panada.*

1.- Mateu Monserrat Pastor (Cases o Barril), casat amb na Maria Salvà Castell. Tenen una filla, na Francesca.

2.- Pep Juan Mesquida, casat amb na Maria Garau Barceló. Tenen dues filles, na Catalina i na Maria.

3.- Pep Tomàs Mir (Boet, Ros). Dif. Casat amb na Lluïcia Cañellas (dif.). Tengueren tres fills, na Francesca, en Josep Miquel i en Maties.

4.- Antoni Torres Clar (Fogó), dif. casat amb na Margalida Portell Mas (dif.) Tengueren tres fills, n'Antoni, na Isabel i na Margalida. En segones núpries es casà amb na Maria Jesús Jodar Sánchez.

5.- Bernat Cardell Vaquer (Panasso), casat amb na Isabel Martín Triás. Tenen dos fills, en Mateu i n'Evaristo.

6.- Joan Garau Garcies (Canonge), dif. Casat amb n'Antònia Vadell Mu-

let. Tengueren quatre fills, en Miquel (dif.), na Catalina, n'Antoni i en Joan Baptista.

7.- D. Damià Vidal Ollers. Campaner, vicari i ànima del centre.

8.- Miquel Font Oliver (es Canador), casat amb na Maria Tous Ferrer (dif.). Tengueren quatre fills, na Joana, en Bartomeu, en Joanet (dif.) i n'Antònia.

8.- Andreu Martí Burguera (el Senyor Martín), dif. Es casà amb na Catalina Riera Ramis.

Agraïm a totes les persones que ens han ajudat a identificar els personatges de la fotografia, especialment a D. Mateu (1), Pep Juan (2), Bernat (5), Miquel (8), i també a en Jaume Manresa Burguera que ens ha contestat a la demanda d'auxili per identificar la foto del mes passat. El porter de l'equip, que duu l'escut il·legible, era en Joan Tomàs Vidal (Set), fill de l'apotecari Set i germà del capellà Set, i oncle d'en Tolo Manresa. En Tolo va guardar la camiseta de l'oncle, que trobà per ca la seva mare i en Jaume, el seu fill, que des que era petit ha anat per cas freres, va veure la fotografia de la revista i va identificar l'escut amb el de la camiseta que guardà. D'aquest escut, ens n'ha enviat una fotografia, i gràcies a això ara ja sabem que l'equip era el de la Joventut Seràfica i que data de l'any 1937.

Nota: En cas que vegeu alguna errada ens podeu informar al telèfon 971 660190 i a la propera revista sortirà la rectificació pertinent.

Entrevista

Da. Antonia Tortella Pons, vídua de D. Pedro Urbina Mínguez (II)

Ignasi Barceló

Joan Jaume

En aquesta segona part de l'entrevista volem donar les gràcies a totes les persones que han respost a la crida de la passada revista per tal que ens donassin informació per continuar amb el treball des de l'any 1934 fins a l'actualitat. Ens ha sorprès que després de 32 i 30 anys respectivament, de la seva jubilació, el seu record entre els que els varen conèixer per uns motius o altres seguín tan vius com agradables.

Parlar bé d'algú en una revista és fàcil de fer, sobretot quan hi ha fets que ho permeten. El que és difícil, molt difícil, sobretot en un poble on tots ens coneixem, és que hi hagi gent que vulgui "contar per escrit" la bona feina que van fer en la seva tasca educativa i això és el que ha passat en aquest cas.

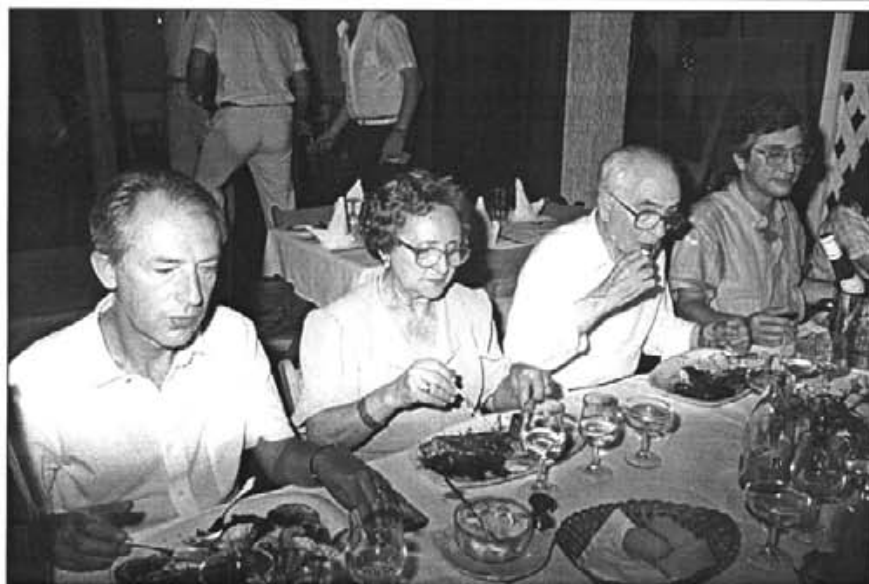
El nombre de col·laboracions explicant les vivències, els seus punts de vista i els seus sentiments cap a aquesta parella de mestres corrobora l'encert del que diem en el darrer paràgraf de la introducció de la primera part de l'entrevista quan escrivíem:

"Se sol rebre el que s'ha donat,

La família Urbina- Tortella a Sant Millán (1950)

i nosaltres notam, com antics alumnes de Ses Escoles, com a mestres i

Pares i fills a la celebració de les Noces d'Or (1984)

D. Pedro i Da. Antònia amb na Catalina Ginart Vidal. S'Arenal als anys 60

lluçmajorers, la benefactora empremta del seu pas, i per això en aquesta introducció volem deixar constància del sentir propi i de molts d'altres de la nostra generació.

La resposta ha estat abundant en quantitat i ampla en el temps ja que abraça dues generacions i no només la nostra..."

- Quan ens casàrem, l'any 54, jo feia classes en un pis al carrer d'es Born, que li deien Ca na Randilla, i en Pedro a les cases que hi havia devora la fàbrica del "Ron

del moro", prop de l'estació, al carrer del Bisbe Taixaquet.

L'any 36, el 18 de juliol, començà la "guerra civil". El 15 de setembre nasqué el nostre primer fill, en Pedro. Poc temps després el meu home va ser empresonat, quan l'infant tenia pocs mesos.

Se l'endugueren a ca'n Mir, un edifici que empraven com a presó per a presos polítics. S'estava allà, on avui hi ha el cinema Augusta. Quan va passar això jo vaig anar per aquí i per allà, per tot allà on em deien. Com que jo tenia una germà militar, que mataren a Bar-

celona, per tot allà on vaig anar em tractaven molt bé. Vaig parlar amb un militar i segons em va dir l'empresonaren perquè va estar en una llista en què constava que havia donat 1 pesseta per ajudar les vídues dels miners de la "Revolució d'Astúries".

Sebastià, que en saps, d'aquest fet?

- Mon pare era un home que simpatitzava amb les idees de Julián Basteiro (un socialista moderat) però mai no va estar afiliat a cap partit. Com ma mare, era un home de profunds sentiments religiosos. Malgrat això, en certa ocasió criticaren que a missa només s'agonellàs amb un genoll. Vull dir, però, que sempre em va inculcar que el futur no es pot construir amb odi ni amb rancor, i per això no em va parlar mai de fets o de sentiments que em poguessin provocar aquests sentiments envers els altres sense oblidar la història.

I després, què va passar?

- Quan tancaren en Pedro, l'inspector Capó, com que érem amics, em va destinar a Lloseta perquè així estaria més a prop de Campanet, on tenia els meus pares. Quan l'amollaren, "por no haber materia delictiva", segons deia l'informe, va estar amb mi a Lloseta, però després anul·laren el que havia fet l'inspector i tots dos tornàrem a la nostra plaça, a Lluçmajor.

Quan anàreu a Ses Escoles?

- Quan inauguraren l'edifici del Grup Escolar, l'any 41. Dia 18 de març de 1941. Llavors va ser quan hi anàrem a fer classe. Mig any després (el 23 d'agost) tenguérem el segon fill, en Sebastià.

Bé, ara que ja sabem d'on venia i qui era D. Pedro, parlem de la vostra vida al poble després del retorn i del naixement d'aquest fill... Com va ser la vida a les escoles? I la vida social al Poble?

- A l'escola fèiem la nostra tasca tan bé com sabíem. Jo va ser, a més de mestra, directora durant molts anys, fins que vaig dimitir, i en Pedro també ho va ser de l'"Escola Graduada" de nins.

Quant a les relacions amb la gent del poble no varen ser tan amigables com ens hagués agradat, almenys en un principi. En aquell temps una persona que havia estat empresonada, encara que fos de manera injusta, no era ben vista per a cert sector de la població i l'altra es trobava incòmoda per por del que els pogués passar. Però així i tot, ens ho passàrem bé. L'escola i els fills omplien les altres mancances. Teníem pocs amics, però bons com D. Antoni Ferrer Arbona, administrador de Correus i la seva dona, Catalina Ros Vila, els quals no dubtaren a passejar-se amb nosaltres i de rebre'ns a ca seva, com nosaltres fèiem amb ells. També ens fèiem molt amb la cosina, na Maria A. Tortella Pons, casada amb en Miquel Company. Els es-

tius llogàvem una casa a s'Arenal, al carrer del Torrent, núm. 4 que era del fuster de son Avall. Ens fèiem molt amb els pares de na "Linita" Ginart, la que va ser directora de l'Institut de Lluçmajor.

UNA BONA LLIÇÓ

Vaig conèixer D. Pedro quan anava a l'escola pública del carrer Bisbe Taixaquet núm. 99, 101, 103. No vaig anar a classe amb ell, però el vaig conèixer degut a un "incident" que tinguérem.

Jo, al·lot de 7 o 8 anys, estava obsessionat amb un tirador de gomes que m'havia fet, (encara guard el forcat d'ullastre), i l'estimava tant que dormia amb ell. Un dia, per mostrar-lo als amics me'l vaig endur a l'escola. Quan el miràvem i parlàvem d'ell, D. Pedro s'entemé que al grup passava cosa. S'atraca i digué: "¿qué es esto? ¿a ver? ¡dámelo!. En aquell moment la sang me pegà als peus. No sabia què fer, però li vaig donar. Després me sentia com si el món m'hagués caigut damunt. Estava segur d'haver perdut la meva jugueta més estimada. Però l'endemà el mestre me cridà i me'l tornà, i me va fer un sermó parlant-me de la perillositat de l'objecte dient-me que no el tornàs dur per l'escola i que si l'emprava a un altre lloc, ho fes amb compte, no fos cosa que fes mal a qualcú

Més endavant, l'any 1939, vengué a viure amb Da. Antònia i el seu fill Pedro d'uns 3 anys devora ca nostra, al carrer Antoni Maura núm. 36, pis. Els meus pares i jo vivíem al núm. 57, a la darrera casa del carrer. Aleshores jo tenia

tretze anys, i moltes vegades, quan D. Pedro sortia a passejar amb el seu fill pels ametllers de la zona, jo solia aturar-m'hi per parlar amb ell i jugar amb l'infant.

Les xerrades i la lliçó que vaig tenir amb D. Pedro Urbina me van arribar molt endins. Sempre l'he recordat amb estima. És per això que ara que he sabut que s'està fent un petit homenatge a les figures de Da. Antònia Tortella i D. Pedro Urbina m'he volgut afegir explicant les vivències que vaig tenir amb ell.

Gabriel Vidal Salvà (a. Amador)

RECORDS I VIVÈNCIES DEL MESTRE DON PEDRO URBINA

Vaig conèixer Don Pedro l'any 1954 a l'Escola Graduada de Nins de Lluçmajor quan em tocà fer les pràctiques de magisteri, que aleshores estudiava.

El record dins la seva aula, amb els alumnes majors, amb la boina i gavardina pel fred rebent que hi feia, passejar vora els finestrals amb la vista perduda cap al pati descarnat que tenia davant, mentre els nins feien els exercicis de la lliçó. Dins la seva aula hi regnava el silenci i una tranquil·litat que el mateix Don Pedro irradiava cap als seus alumnes.

Aleshores la Direcció de la Graduada de Nins era vacant i Don Pedro l'ocupà interinament.

Quan vaig acabar d'estudiar, em destinaren com a Mestre Interí a la Graduada de Lluçmajor i de 1956 a 1958 el vaig tenir de Direc-

tor. Crec que per a ell foren aquests anys els més fructífers de la seva tasca de Direcció: aconseguir que aquell pati descarnat tornàs un jardí amb arbres de diferents classes i uns coloms que volassin pel seu mig.

L'història va anar de la següent manera: Dins el programa de festes de Santa Càndida, un any es va incloure un espectacle taurí, per veure un jove del poble, el Torero Misseró, actuar davant un brau. El lloc elegit per fer la cursa fou el pati de l'Escola Graduada i es va endiumenjar la plaça amb carros i bastiments d'obra i la gent es col·locà, segons la categoria de l'entrada, als carros o a la general que romania damunt el terrat del passadís de la part de l'Escola de les nines. Molts de vosaltres, lectors, recordau la festa de l'escapada del brau, que per la part esquerra de les Escoles, on només hi havia el buc fet, pogué botar cap a foravila. Idò bé, quan Don Pedro tornà de les vacances d'estiu i s'assebentà del fet de la cursa, va romandre estorat, ja que considerà que el recinte escolar no era el lloc adequat per fer l'espectacle taurí.

Llavors va començar a pensar de quina manera podria evitar-se en el futur i féu un plànol on hi havia indicat la situació dels arbres que actualment formen el millor jardí de totes les escoles de Mallorca.

Mentre es feia el jardí, Don Pedro no perdia calada per implicar a tots els alumnes en el respecte i conservació de les plantes. Es posaren els mitjans de gruix d'emperador, que conformen les pasteres com a fites que mai més permetrien

emprar el recinte escolar com plaça de braus.

La vegada que he vist Don Pedro més enfadat, fou quan un matí un alumne es va aferrar d'un salt a una branca d'un arbre i l'esqueixà. Don Pedro ens reuní a tots, vora l'arbre esqueixat, per donar-nos una lliçó d'amor a la natura i a les plantes.

Un altre tret significatiu de Don Pedro fou promoure la construcció de l'estany i les dues casetes per a coloms, com una realització d'un somni idíl·lic de veure nins, coloms, plantes i peixos conviure en pau entre tots. Un altre disgust que Don Pedro se'n dugué, va ser un any que els obrers que fumigaven les males herbes del rectangle de davant les escoles, venien a cercar l'aigua a l'estany del pati i tota l'aigua de l'estany quedà enverinada i romangueren morts tots els peixos i bastants dels coloms.

Les Escoles de Lluçmajor es nodrien també dels alumnes de la Marina i el transport escolar els duia a classe, aleshores aquest Centre fou dels primers en tenir menjador escolar. Les dues Gra-

duades, la de nines i la de nins, instigats per Don Pedro, acordaren sembrar una trentena de llimoneres per poder tenir llimones per al menjador. El mateix Don Pedro, Don Miquel Monserrat i Don Mateu Contestí, es cuidaven de regar les llimoneres ja que l'aigua que hi havia a les escoles només era la de l'aljub que hi havia al costat de les mateixes llimoneres.

Don Pedro tenia una dèria: l'alimentació sana. Ja en aquells anys quan no hi havia formes de conservació continuada dels aliments, ens deia que anar a Ciutat passàssim per la Granja que hi havia al carrer del Sindicat, que allà sempre solien tenir iogurts i que en consumíssim, ja que era molt sà per a la salut del cos. Per casa meva, encara no fa molt, hi rossegava una llauna de melassa negra, feta de canya de sucre, que Don Pedro duia en caixes i després les repartíem entre nosaltres.

Un altre aspecte rellevant de Don Pedro, era la promoció de l'esport. Just a la dreta de l'entrada, on hi havia a la casa de la "Conserge", hi va instal·lar una

AGENTE OFICIAL
RAMON NICOLAU, S.L.

Nou Peugeot 407
Per tornar gaudir de l'automòbil

407

C/. Marina, 104 - Tel. 971 66 05 21
Exposició i Venta: C/. Marina s/n. - LLUCMAJOR

xarxa i dos pals per poder jugar a volei, mentre que a la part esquerra del pati hi havia el camp de bàsquet.

En el moment d'elegir els arbres per sembrar, hi va haver dues espècies en les quals no tothom hi estava d'acord; els baladres i els dos arbres d'espines. Don Pedro defensà que si els alumnes se'ls ensenyava a respectar les plantes, encara que fossin verinoses, no hi hauria cap ensurt, i així va ser, ja que en els anys que hi vaig fer feina no hi hagué cap al·lot afectat.

Amb aquest escrit vull expressar la meua admiració per Don Pedro Urbina, un dels bons mestres que han donat SES ESCOLES, on la seva obra (la idea del jardí), orgull del nostre poble i admiració dels que ens visitaven, perdurarà per molts més anys i ens recordarà a Don Pedro, que de veritat estimà SES ESCOLES.

Tomeu Vidal Pons.

UN BROLLADOR CAPAÇ DE TRANSMETRE ALEGRIA ALS INFANTS

Després d'haver llegit l'entrevista a "Da. Antònia Tortella i Pons", apareguda al darrer exemplar de la revista "de pinte en ample"; ens vingueren a la memòria multitud de records d'aquella època nostra, viscuda com a alumnes de "Ses Escoles" ("Grupo Escolar Mixto": nom oficial d'aquell temps a afecte de les institucions educatives). No estava, encara implantada la coeducació. Entrant, a l'ala dreta del recinte, hi havia els alumnes

(nins) amb els seus mestres, i a l'ala esquerra les alumnes (nines) amb les seves corresponents mestres.

Nosaltres dues forem alumnes de Da. Antònia, i malgrat no fos molt durador el temps que romenguèrem (a principis dels anys cinquanta) dins l'aula de la dita professora, perdura en la nostra ment el gran record de la seva airosa persona, del seu bon fer dins la classe, la seva simpatia, paciència i connexió que sabia aconseguir amb el seu alumnat, factor aquest, que li permetia l'aplicació d'una bona pedagogia didàctica, aconseguint uns bons resultats formatius i educatius.

Un curs va ser suficient per posar-li molt d'apreci i recordar-la sempre amb estimació, així com també continuar una relació amistosa i afectuosa.

També volem recordar la seva companya i amiga Da. Margalida Camps (que també fou mestra nostra), per ser mereixedora de tota lloança degut al gran interès abocat sempre a l'Escola o als alumnes per tal d'encarrilar-los cap al millor camí per al seu futur. Malgrat s'hagin fet moltes crítiques desfavorables envers la pedagogia i mètodes emprats en aquells anys, la nostra experiència ens diu que n'estam contentes, i creim que si els detractors d'aquestes metodologies les haguessin rebudes ells i a més a més de Da. Antònia i Da. Margalida, canviarien l'opinió. Nosaltres, com a docents, en èpoques posteriors hem fet ús dels seus mètodes i n'hem obtingut un

bon resultat.

I és que en aquella època Ses Escoles Nacionals es començaren a constituir com entitat pròpia.

Recordam, també, l'enorme tasca escolar i extraescolar duita a terme per Don Pedro Urbina (espòs de Da. Antònia). Ja disposava en aquell temps d'excel·lent material didàctic per preparar les lliçons; revistes estrangeres, entre altres.

Crec que per molt que el volguem enaltir, encara ens quedarem curtes. Don Pedro va ser capaç de transformar una escola trista i plena d'aridesa, en una escola envoltada de flors, plantes i arbres; un jardí esplèndid amb un estany i un brollador al mig, capaç de transmetre alegria als infants i a altres visitants que també tenia aquell pati.

Llàstima que hagi desaparegut!. Una vegada més ha prevalgut la "quantitat per damunt la qualitat" (moltes més aules però menys acoïllidores).

Don Pedro era un enamorat de tot allò que podia ajudar a la consecució d'òptims objectius educatius, com ho demostrà la placa que va fer posar a l'entrada del jardí amb la següent inscripció: "Respetad las flores i las plantas porque cada una de ellas puede sembrar una sonrisa en los labios del niño". Aquesta placa també fa temps que va desaparèixer. Sort que només desapareixen de veritat les coses materials. Les espirituals, arrelades dins nosaltres... Aquestes perduren.

Maria Quetgles Juan
Maria Taberner Pons

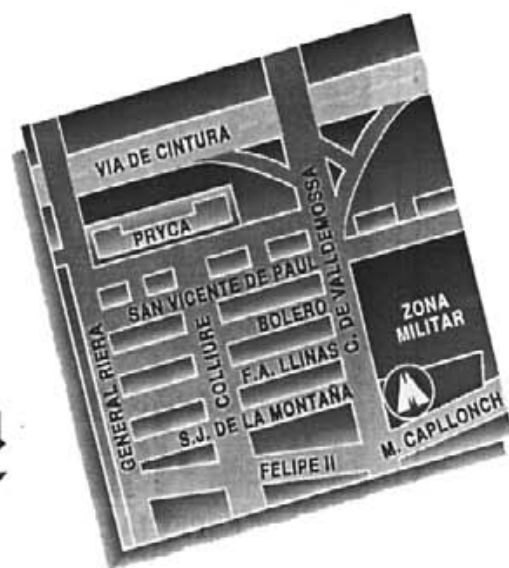
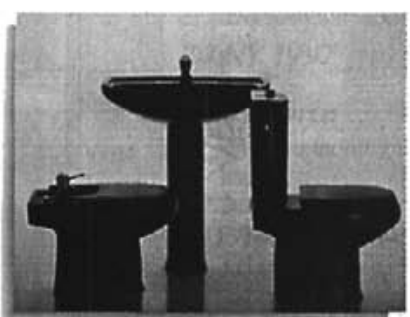

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

El realisme mut de Carlos Espiro

Francesca Clar

Foto: C. Julià

El cap de setmana de Santa Cànida a Llucmajor, hem pogut apropar-nos a la pintura de Carlos Espiro, artista nascut a Argentina (Buenos Aires, 1940) i nacionalitzat espanyol.

L'exposició oberta a Can Bernadí —no constava als programes de festes ni en cap altra indicació— era un recull d'obra centrat en el seu treball més recent, tot i abastar aquests darrers quinze anys de la ja llarga trajectòria del pintor. Una tira de gran coherència, malgrat els canvis d'enfocament de la temàtica i el progressiu avivament de la lluminositat. Així doncs el conjunt fa palesa una perseverança tant en el tipus de representació, com en el plantejament compositiu, com en la manera de fer i qualitats plàstiques dels quadres.

Carlos Espiro practica una figuració realista definida per un dibuix net i de voluntat descriptiva, una composició rigorosament mesurada, una sòbria però matissada gamma cromàtica i un tractament acuradíssim. El seu és un llenguatge de contenció, on aparentment anteposa la lògica, la presa de decisions i la precisió pictòrica a l'expressió d'una

emoció sensorial o d'un estat anímic. Parlaríem d'una pintura de cert alè objectiu o fred, formalment pròxima als "realismes perceptuals" derivats del pop-art, però bé que el seu contingut en sembla divergir.

Sens dubte, els interessos d'Espiro vénen influïts pels seus estudis d'arquitectura i d'escenografia. La imatge de façanes, terrats, teulades, murs, portals... de vegades dins d'un espai o paisatge elemental, apareix sintetitzada en plans de color atentament composts. L'efecte és d'un mediat ordre, de depuració i d'equilibri classicista.

Aquestes obres són susceptibles doncs, -i sempre depenent de la nostra pròpia mirada-de diver-

sos graus o nivells de lectura. Una visió agradable d'arquitectures, paisatges i marines, serenament bella i banal, de fàcil digestió. Un altre nivell on s'aprecia una actitud formalista en la construcció quasi geomètrica dels quadres. I també un tercer nivell, més subtil, més pregon, una mena d'atmosfera que va calant-nos lentament fins a fer incòmoda la contemplació. Un aire enigmàtic d'instant suspès, de silenci i aquietament excessiu, talment un desajust en el transcórrer del temps. La imatge aleshores esdevé com de somni o l'expressió simbòlica d'un neguit interior. Tot plegat em porta a la memòria la pintura "metafísica" de l'italià De Chirico: aquelles places sòlides i hermètiques, de classicisme severament construït, les quals tot

ACTE PUBLIC

Per un nou estatut de les Illes Balears

Gabriel Vicens
secretari general del PSM

Divendres 16 de setembre, a les 21 hores.
Casal de Ca s'Hereu.
Hi estau tots convidats

i haver estat traçades fa gairebé un segle i de ser molt diferents al treball de Carlos Espiro, ens deixen el mateix regust i la mateixa mudesa per

interpretar el que se'ns mostra.

Potser l'aparença neutra o objectiva d'aquest "realisme" no

és més que una manera de qüestionar la possibilitat de penetrar el món físic, de conèixer empíricament, i de qüestionar també la capacitat

de la pintura per anar més enllà de la similitud, d'una "representació" entesa com a ficció plàstica.

FUNERÀRIA
Ca'n Pere Antoni
 SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712
 Fax: 971 141 008

Agent a Lluçmajor: José Miguel Tomàs Bonet
 C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars
 Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
 Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
 Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

Sàhara: trenta anys de lluita

Vuit famílies de Lluçmajor han acollit infants dels campaments de Tinduf

Coloma Julià

Fa 15 anys que vaig visitar els campaments de refugiats sahrauís i ja en feia 15 que el govern de la Dictadura havia acabat amb la presència colonial espanyola al Sàhara Occidental, el 1975 havia cedit l'administració temporal al Marroc i Mauritània (la qual renunciaria el 1979), un poc abans, el 1973, s'havia creat clandestinament el Front Polisario per lluitar contra els 100 anys d'ocupació espanyola. El cas és que mentre Espanya es retirava el Marroc havia envaït brutalment el Sàhara i tots els que pogueren fugiren a través del desert, amb el bombardeig centenars d'infants morien cada dia; després Algèria els va oferir la Hamada, un desert de pedra inhòspit, castigat pels 50° de temperatura a l'estiu i pel vent carregat d'arena.

En aquell viatge vaig poder observar com uns 150.000 refugiats malvivien amb austera dignitat a les provisionals tendes de lona, havien foradat aquella terra per trobar un poc d'aigua, havien organitzat la vida en cases de lona, havien plantat horts i construït hospitals, ambulatoris i escoles.

En aquells moments regnava l'esperança perquè es començava a parlar d'un referèndum d'autodeterminació i s'havia aturat la guerra entre el Front Polisario i el Marroc per iniciar un procés de pau. Però des del meu viatge han passat 15 anys i els sahrauís segueixen allà, vivint en uns campaments a l'exili,

A l'Ajuntament, amb el batle Lluç Tomàs i la regidora de Benestar social, Miquela Barceló

Concentració de les famílies acollidores abans de la manifestació "Sàhara: no més traïcions!"

sense tenir gens clar que el retorn a casa seva sigui més prest del que era llavors. Des del passat 21 de maig d'enguany, el Sàhara Occidental ocupat viu una brutal repressió per part del règim marroquí, el qual ha emprès una campanya de terror,

amb tortures, persecucions, segrests, empresonaments, judicis sense cap garantia legal...

El 19 d'agost el Front Polisario ha posat en llibertat en un gest "polític i humanitari", celebrat en els campaments de Tinduf, els 404 pre-

Un bon grapat de llucmajorers/es prengueren part activa a la manifestació

soners de guerra marroquins, entre els quals hi havia soldats, oficials, suboficials i uns quants pilots de l'exèrcit marroquí. Així conclou l'alliberament dels més de 2.100 presos capturats durant la guerra entre el Front Polisario i el Marroc, acabada el 1989.

Aquesta iniciativa té com a objectiu crear un clima psicològic i polític per avançar en el camí cap a una solució al conflicte i que passa per la celebració d'un referèndum d'autodeterminació... Tant de bo que el Marroc alliberi els presoners sahrauís actuals, alguns torturats, i digui el que s'ha fet amb tots els desapareguts.

El cas és que la descolonització del territori, ocupat pel Marroc el 1975, després de la retirada d'Espanya està en un seriós "estancament" degut a la negativa de Rabat d'acceptar els diversos plans de pau; i és que el Marroc es nega a acceptar qualsevol solució política que inclogui la possibilitat d'autodeterminació per als sahrauís.

És ben cert que la descolonització va deixar entre l'opinió pú-

blica de tot l'Estat un pòsit de mala consciència que es va traduir en un suport humanitari al poble sahrauí. Trenta anys després aquest suport segueix essent necessari i és dins aquest marc que després de 18 anys vénen nins/es sahrauís a Mallorca i Menorca amb l'objectiu de passar l'estiu amb famílies acollidores, de passar les revisions sanitàries realitzades pels metges solidaris i de visitar els ajuntaments respectius i les institucions autonòmiques (Govern i Parlament) patrocinadores d'aquest viatge, organitzat cada any per l'Associació d'amigues i amics del poble sahrauí de les Illes Balears.

A Llucmajor enguany la solidaritat de vuit famílies del terme (Llucmajor, S'Arenal i Maioris) ha fet possible que vuit infants hagin estat acollits per compartir unes vivències totalment diferents a les dels campaments de refugiats.

Na Ladla, na Darifa, en Kaouri, na Galia, n'Affah, en Yeslem, na Tulftag i n'Aicha han conviscut amb les famílies: Puigserver-Barceló, Cerdà-Quetglas, Tomàs Abadal, Jaume-Comino, Ana M.

Sayes, Parreño-Monzón, Vives-Cifuentes i Paloma-Garcia. Algunes d'aquestes famílies han tengut el mateix nin/a per segon i tercer any consecutiu.

Com cada any infants i famílies s'han anat adaptant amb tot l'esforç que això suposa per a uns i altres, ja que el medi, el llenguatge i els propis costums són totalment diferents. Sempre és d'agrair aquest esforç de les famílies, dels metges, dentistes, oculistes, òptics... i també la gentilesa del Western Park, ja que any rera any i per mediació de l'Ajuntament ens convida a passar un dia inoblidable dins l'aigua.

I s'acaba l'estiu i els infants se'n tornaran al desert, després d'una festa de comiat i una gran manifestació pels carrers de Palma amb el lema "Sàhara: no més traïcions!" on es reclamava la intervenció del Govern de l'Estat i la mediació de la Monarquia en aquest conflicte de 30 anys. Se'n tornen al desert, on els joves nascuts a l'exili estan cada vegada més desesperats i desmotivats. És una situació insuportable i com sempre plena d'incertesa.

MAGATZEM
MAGATZEM SES FORQUES, S.L.

C/ Doctor Fleming, 10
Tel. 971 66 21 14 - Fax 971 66 28 16
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Testimonis documentals de la nostra història

Don Mateu Jaume i Garau. El bisbe Rotes

(LXVI) *La precària salut del bisbe Jaume i els esdeveniments en el seu temps*

(1860) (6^a. part)

Sebastià Cardell i Tomàs

Bartomeu Font i Obrador

De l'epistolari de don Mateu Jaume a don Miquel Salvà, que es conserva a la Biblioteca March, cal remarcar-ne la lletra de 27 d'abril de 1860. La salut del Pastor menorquí n'és l'element més important i es pot pensar en el seu patiment constant i crònic: un estat mancat de la força i l'energia que semblava animar-lo, però era, realment, tot el contrari. Aquest estat li venia d'enrere i hem de fer memòria, en aquest cas concret, del que diu el seu gran amic i biògraf Josep M^o. Quadrado: *Las desgracias particulares, lo mismo que las calamidades públicas, iban todas a parar al corazón del obispo, sin que bastase socorrerlas copiosamente para dispensarse de llorarlas. Cuando azotó el cólera la isla de Menorca, y no menos que de caridad, dió ejemplos de serenidad y valor, mostrándose tan pródigo de su vida como de sus caudales. Por otra parte su delicada salud, durante los primeros años especialmente, se resintió de la humedad del clima, y a cada estorbo que le impondan sus padecimientos deploraba su inutilidad y se hacía duras reconvenções.*

Algunes vegades -el mateix que li passava al seu il·lustre i benemèrit protector el Bisbe Salvà, de Mallorca, que també es ressentia de la manca de la salut física-, don Mateu Jaume, sofria de congestió de sang amb hemorràgies. Físicament se sentia dèbil a causa dels remeis: freqüents sagnies

i llargues abstinències per tancar la rotura de les venes. Així ho escriu a la interessant carta que donam a conèixer avui, redactada tres anys després de la seva preconització pel Papa Pius IXè.

Hi palesa també la situació militar i política d'Espanya. La Pàtria, de bell nou, es girava cap a Àfrica, però la seva cara no era d'amic, ni la seva veu, pregonera de missatges de bé i de pau. Hi anava amb ràbia, en desafiament, com una declaració de guerra al Marroc i el seu pretext era el de venjar l'honor nacional, que es deia menyspreat pels fills de Mahoma. Es ver, emperò, que el conflicte armat fou una provocació amb una altra finalitat, segons va manifestar el propi O'Donnell, general en cap de l'operació i president de La Unió Liberal: s'intentava, simplement, distreure els partits polítics i especialment els social-obreristes, de les qüestions que els dividia i després penetrar en la consciència de tot el país, sumat aquest pensament i la seva acció en un assumpte nacional i popular i Mallorca hi acudí puntual a la crida.

D'altra part, el bisbe Jaume encara contemplava l'intent arrauxat carlista contra la reina Isabel II i el seu Govern, que fou l'objecte del manifest que endreçà a la seva Majestat. Jaume Ortega, exgeneral, fou afusellat a Tortosa el 18 d'abril. Hi estaven complicats en "la Ortugada" alguns aristòcrates mallorquins com el comte de Sant Simón, que aquells dies desaparegué de l'Illa, i el seu germà, el Marquès de Reguer. El senyor bisbe, mal-

grat el que manifestà en la seva exposició a la Reina, el 6 d'abril, no podia ignorar el que preparaven els elements carlistes entre els quals figuraven i simpatitzaven bastants sacerdots de la diòcesi, com mossèn Bartomeu Morlà, amic particular d'Ortega.

La transcripció de la lletra és la següent:

Ciudadela, 27 Abril de 1860

Excelentísimo e Ilustrísimo señor Obispo de Mallorca

Muy señor mío y dueño de todo mi respeto y estimación: La muy apreciada carta de V. E. de 15 de Marzo último me encontró postrado en cama de resultas de una congestión sanguínea en la cabeza que en los primeros momentos causó alguna alarma a causa de un flujo de sangre o hemorragia que produjo en la garganta, pero que en realidad nada tenía de serio. Fue preciso no obstante debilitarme mucho con sangrías i larga abstinencia para facilitar la cicatrización de la rotura de la vena, de donde procedía la hemorragia; y esta debilidad ha sido la consecuencia más funesta de aquel accidente. Con todo el jueves santo hice no sin contradicción del facultativo la bendición de los óleos en la Catedral, creyéndome más fuerte y restablecido que lo estaba. Pude acabar con el favor de Dios la función; pero salí tan molido y asendereado que desde entonces hasta estos últimos días siempre me he sentido muy mal y sin fuerzas para ningún trabajo. Por esto no he podido contestar más pronto a V.

E. A pesar de mi deseo, y no dudo que V. E., si algo ha sabido de mi indisposición, habrá tenido la bondad de excusar mi silencio.

En orden a la conveniencia de emprender más pronto o más tarde el proyectado viaje, no me ha ocurrido ni me ocurre todavía una razón plausible y decisiva, porque el riesgo de tropezar con el cólera y dar en la cuarentena casi es igualmente probable en Mayo y Junio que en Julio, mayormente habiendo regresado el ejército de África y traidonos de allí esta funesta plaga. Por mi parte he desistido del proyecto de ir a tomar inmediatamente después de Corpus baños termales en Caldas que los facultativos me aconsejan, aplazándolo para el otoño, si entonces no ocurre algun tropiezo o estorbo. Si V. E. difiere también su viaje hasta Setiembre u octubre que es acaso lo más prudente, desearía tuviese la bondad de decírmelo para aprovechar mi paso por esa inolvidable Isla de ida o de vuelta para reiterar mis respetos a V. E. y explyarme algunos ratos con su amable conversación después de tan larga ausencia.

Ese señor Magistral me escribió el recado de confianza que V. E. se sirvió encargarle en orden a dirigir una exposición a S. M. con motivo de los extraños acontecimientos principiados en estas Islas y consumados en las península. Doy a V. E. por el aviso, que me confirmó en la resolución que al recibirle había ya tomado siguiendo el buen ejemplo de V. E. y los impulsos de mi corazón. Remití la exposición con fecha de 13 del que rige; no habiendo podido hacerlo antes, porque el correo que nos trajo tan estupendas noticias, volvió a salir sin dejarnos más que tres horas para leer la correspondencia y contestar. Muy dolorosa es en ocasiones semejantes la incomunicación, en que estamos con esa Isla y con el continente.

Opino también como V. E. que muchos de nuestros hermanos de la península adolecen de cierto prurito

de publicar escritos sobre escritos con cualquier motivo; y a buen seguro que también me tendrán a mí per perro mudo en mi rebaño. Dos años llevo luego de residencia en esta Isla; y no he publicado más pastoral que la de 18 de Diciembre sobre la situación del Papa y declaración de guerra a Marruecos. El ejemplo de algunos hermanos me llevó a reunir ambos objetos y dejó de influir también el deseo de ahorrar una nueva publicación. Pero reconozco la justicia y exactitud de las observaciones que V. E. me hace; y me atendería a su parecer, si hubiese de escribir. No he hecho exposición con motivo de la paz, ni la hice cuando la toma de Tetuán, tampoco he publicado la Encíclica; y a lo más pondré una circular para que continuen la rogativas para el Papa.

Remití los 20.000 reales al Excelentísimo Señor Nuncio por el último correo a consecuencia de la Carta que me dirigió el Metropolitano, y supongo que V. E. recibirá otra igual. Mas sobre la suscripción abierta por algunos periódicos de Madrid no sé que hacerme. Dice el Sr. Nuncio que no deseaba que los periódicos diesen este paso, pero que una vez dado, es punto de honra para España el que la suscripción sea muy productiva. Yo siento mucha repugnancia a dejarme llevar a remolque por periodistas, y por otra parte temo que en esta Isla sea de cortísima importancia lo que se recaude, por mas que se recomiende. Los pudientes son aquí en corto número no muy dadivosos por regla general y algunos de sentimientos religiosos hartos equívocos. Los pobres abundan y no les falta piedad; pero carecen de recursos para hacer limosnas. Para formar concepto de la pobreza de estos isleños basta observar que actualmente viven en Argel 30.000 menorqines que a fuerza de miseria han dejado su patria, cuando no son más de 35.000 sus habitantes. Aguardaré a ver que hacen los demás y seguiré el ejemplo de la generalidad.

Pocos ejemplos hay de una tentati-

va de insurrección tan criminal y al mismo tiempo tan loca y descabellada, como la de nuestro ex Capitán General, si no contaba con más elementos que los que se han publicado hasta ahora. No es menos incomprensible la conducta del Pretendiente y de sus hermanos aunque es más fácil que estos viviendo desde la niñez en el extranjero se hiciesen ilusiones sobre los sentimientos del pueblo español. De todos modos debemos dar muchas gracias a Dios por haber sido sofocada en su cuna la rebelión sin dar lugar a mayor derramamiento de sangre. Quiera el cielo que esta sea la última que se derrame por discordias políticas y que ninguna otra traición ni acto de rebeldía vuelva a contristar el bondadoso y maternal corazón de S. M. la Reyna.

Hace quince días que no recibo carta de mi familia y temo que mi hermano haya sufrido la enfermedad estacional, aunque no la supongo de gravedad, pues en otro caso algún amigo me habría avisado. Esta Ciudad parece un grande hospital: Muchas familias cuentan cuatro o cinco enfermos en su seno. Mis domésticos se han preservado hasta ahora. Sigue hostigándome el reumatismo en el brazo derecho y el facultativo me dice que solo los baños termales lo desalojarán de su puesto. El tiempo está frío como en el invierno, y yo espero algún alivio del calor suave de la primavera.

Me he extendido mucho casi sin advertirlo. Perdone V. E. la molestia y permítame rogarle por conclusión que se cuyde con todo esmero de su preciosa salud; pues hartos vemos que los achaques se nos meten en casa sin buscarlos. Tenga V. E. la bondad de recordar mi fino afecto a todos sus familiares, y sin más por hoy me repito de V. E. como siempre el más atento servidor, afectísimo hermano y capellán.

Q. S. M. B.

El de Menorca (rubricado)

Cuina tradicional

LICOR DE MANDARINA

Antònia M. Bonet

He presenciat el moment del lliurament d'un obsequi d'un amic a l'altre. La botella arribava protegida i embolicada; es veu que la hi tenia promesa de temps enrera. L'hem feta tenint cura de tots els requisits, li deia; les mandarines collides a migdia, l'alcohol del grau indicat i la maceració al punt òptim.

En destapar-la, amb molta dificultat, una suau aroma fluïa pel llarg coll de vidre. El licor de mandarina evoca els dies hivernens, són les petites taronges de clovella ben prima i esquitxada que ens recorden la proximitat de Nadal.

Es comenten els resultats beneficiosos del licor de mandarina, sempre que es consumeixi amb moltíssima precaució i mesura.

Les proporcions per elaborar el LICOR DE MANDARINA:

6 mandarines

1 litre d'alcohol de 96° sense indicador (comprau-lo a l'apotecaria)

1 litre d'aigua

1 quilo de sucre

Les mandarines, netes, es posen dins l'alcohol, sense llevar-los el capoll perquè aquest actua de tap impeding que l'alcohol penetri dins la fruita. Es deixen en maceració quaranta dies. Passat aquest temps, s'escalfa moderadament l'aigua i es fon el sucre. Després es barreja aquest xarop amb l'alcohol colat per tal d'eliminar les impureses. Acte seguit s'omplen les botelles de vidre blanc i es tapen amb tap de suro. El licor de mandarina ja està llest; encara que si reposa un temps, millora.

BAR SALON - TERRASSA

PEPITOS
HAMBURGUESES
PIZZA
P. CALENTS
PLATS COMBINATS

C/ Antoni Maura, 11 Tel. 971 66 24 81

FIAT

Servicio Oficial

TALLERES

CAÑELLAS - ROTGER

Calle Hispanidad, 17, 18 y 19 - Teléf. 971 66 06 47 Fax 971 66 00 20
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Raixà
estampacions

SERIGRAFIA TÈXTIL

C. Major, 39 · Llucmajor
Tels. 971 660 796 - 615 293 050

Gloses i cançons

La glosa de l'estiu

Guillem Oliver

Aquest mes posam una cançó que no és feta a Mallorca. Suposam que sobre el tema de la piscina d'en Pedro J. Ramírez hi ha material suficient com per fer-ne de cançons, i moltes, però si se n'han fetes no n'hem tengut coneixement; tot arribarà. En Josep Maria Pasqual és l'autor i ha estat publicada al suplement dels diaris en català Presència. Diu així:

La jota d'en Pere Jota
és molt fàcil de ballar.
la ballen la gent del poble
i també algun diputat.

Per ballar bé aquesta jota
no cal ser gran ballador,
només cal traure's la roba
i deixar-se el banyador.

La jota d'en Pere Jota
de música no en vol gaire,
alçant el braç en laire
n'hi ha prou per donar la nota.

L'escenari de la jota
és paisatge de marina,
amb mar salada a la costa

i aigua dolça a la piscina.

Esperam que promptament podrem publicar la cançó dedicada a l'obstrucció del pas a la costa en-

tre la mar i el xalet que fou de la senyora de Son Grauet a S'Arrenal. Per a quan? Qui s'anima a cantar aquest tema?... Fins el mes que ve.

Te sentirás más
Ligero

MONTURA AL AIRE
de titanio

+

cristales orgánicos reducidos
con tratamiento antirreflejante

220€

hasta ± 4 de esfera y
cilindro hasta 2

OPTICA
LLUCMAJOR

M. MAGDALENA MULET COLL
OPTIC - OPTOMETRISTA
Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17
LLUCMAJOR

Ecologia

Què podem esperar...

Jordi Granados

...dels turistes, siguin nacionals o estrangers, que han decidit visitar-nos i passar les merescudes i preuades vacances a Mallorca, i més concretament a la nostra zona de s'Arenal. Ells no fan més de constatar, en pocs dies, el que nosaltres, desgraciadament, hem de veure durant tot l'any. Quan sent els comentaris que fan sobre el mal estat de voravies i carrers, de la brutor, de s'Arenal, excepte de la platja, que gràcies a Déu i malgrat molta gent, es manté en un acceptable estat de neteja, fins i tot amb la manca de serveis, no em queda altre remei que admetre que tenen tota la raó del món.

Per desgràcia comptam amb el comportament totalment incívic d'unes minories que l'únic que aconseguen és que la nostra zona sigui vista com una de les més degradades de Mallorca. Aquest començament d'estiu hem llegit en moltes ocasions com els diaris qualificaven la zona de s'Arenal com la més degradada i necessi-

tada de remodelació, i hi ha gent, que amb el seu comportament, s'entesta a donar-los la raó.

Exemple:

Zona des Caló de Sant Antoni (platja petita de Son Verí). En aquest indret que tant costa de conservar en un estat mínimament acceptable per a la seva utilització, i que és tan estimat per un gran nombre de residents de la zona, s'hi estan institucionalitzant les reunions del ja més que conegut "botellón".

És indignant veure en quin estat queda la platja i l'entorn després d'aquestes reunions que normalment se celebren els caps de setmana (divendres i dissabte a la nit). No sé quin tipus de persones deuen ser, però algú que és capaç de deixar tot de deixalles de botelles, bosses de plàstic, tassons de paper i de vidre, botelles de vidre rompudes al terra i contra les roques, vidres a la platja, bolcar els contenidors i escampar els fems per l'arena, no crec que merescuin el qualificatiu de "perso-

nes".

Aquests "éssers", no vull emprar cap altra denominació per respecte als lectors, són els que van pel món en pla de "faig el que vull, on vull i quan vull i la resta de persones no m'importen gens". M'agradaria saber què opinarien, si la resta, és a dir, nosaltres, anàssim a ca seva i ens comportàssim de la mateixa manera...

És una llàstima que havent-hi tanta gent preocupada per mantenir la

mal.

Estam segurs que ningú tendria res en contra d'aquests saraus si el comportament sempre fos respectuós amb els veïns i que un cop acabada la festa es recollissin les deixalles i es depositassin en un contenidor que no es troba a més de cinquanta metres. No hi ha millor demostració de civisme i respecte cap a la resta de persones que, en abandonar una zona on s'ha celebrat una reunió, sigui de la classe que sigui, deixar-la en tal estat de neteja que ningú no sigui capaç de saber si allà hi ha hagut cap reunió.

Això va ser escrit dia 14 d'agost de 2005 des-

llar a una vivenda soterrani presumiblement no habitada de moment i que es troba en un lamentabilíssim estat de brutor no assumible en una zona turística com la nostra de s'Arenal. Estam parlant d'un dels carrers cèntrics de la zona i que es troba a la vista de tots els viants.

Fotos de dia 13 d'agost.

Exemple:

Plaça Reina Maria Cristina, núm. 18. Aquesta és la plaça més important de s'Arenal. Allà hi ha l'oficina d'informació turística del nostre municipi, la farmàcia, botigues, bars, papereria i aquest solar en les condicions que es veu a la foto. No crec que aquest sigui el motiu fotogràfic de la zona de s'Arenal, que les nostres autoritats esperen que s'emportin els nostres visitants.

Parlam d'un solar situat a la plaça cèntrica de s'Arenal. Què més ens pot esperar si continuam?

Fotos de dia 13 d'agost.

Continuu opinant que els doblers dels impostos que es gasten en promocions turístiques a l'estranger, a les quals el nostre Ajuntament s'ha apuntat, estarien molt millor aprofitats si s'arreglaven aquests i altres defectes que té la nostra zona arenalera, per a la propaganda que ens fessin els visitants en tornar als seus països i domicilis. Aquesta és la propaganda més barata i la més efectiva: "de boca a orella."

nostra zona en el millor estat possible, per a qui ens visiti que tenguí sempre ganes de tornar, i que els que vivim aquí des de fa tants anys, continuem mantenint la il·lusió de conservar "el nostre" te-

rritori el millor possible per a les futures generacions, i que després venguin aquests degenerats i vagin a lloure sota la impunitat de la nit per a les seves malifetes, amb l'única intenció de fer

prés de dues nits més de "botellón" en Es Caló de Sant Antoni.

Un altre exemple:

Carrer Salut, núm.6. Són les escales per dava-

Sa penya d'es falcó

Dia 11 d'agost, amb les pre-festes de Santa Cànida, l'Ajuntament de Lluçmajor contractà el cantant pop andalús Manuel Carrasco (al poble, pa i circ). L'assistència a la plaça Major (o d'Espanya) no va ser gaire nombrosa. Podria ser a causa que actuà en dijous, que la gent era a fora, d'estiu, que no se n'havia fet gaire propaganda i que la gent que s'estava a la Vila no se'n temés... Del que se'n va témer va ser de la pudor de merda putrefacta que s'apoderà de tota la ciutat!!! Això fou la gran novetat del dia. Tothom en parlava i es feien tota mena de conjectures. Moltes persones que la sentiren (oloraren, ensumaren...) per primera vegada sospitaren que estaven buidant una fossa asèptica d'alguna vivenda dels voltants, però quan es desplaçaren d'una banda a l'altra del poble i continuaren ensumant la repugnant olor, el primer que feren va ser mirar-se els peus, no fos cosa que haguessin trepitjat una merda de ca. Fins i tot els que anaven amb cotxe miraven si duïen "merda" a les rodes del vehicle.

Segons ens han informat, la pudor provenia dels sediments de la depuradora, que per allò d'estalviar doblers en el transport, els repartiren per finques dels voltants del poble.

Si bé és d'agrair l'esment que el regidor de serveis posa per a l'estalvi de doblers de l'Ajuntament, com és de suposar no ho és tant que faci la guitza al seu company de "fires i festes", bombardejant amb bombes fètidges gegantines els voltants de Lluçmajor, per tal que els que anaren a la festa poguessin gaudir de la seva aroma.

\$

Joaquín Rabasco tornà a ser notícia als jutjats. El passat mes d'octubre fou condemnat pel jutjat núm.3 d'allò penal a una pena de 2.700 € de

multa i al pagament de 12.000€ d'indemnització per calúmnies a un antic company de partit, Alfonso Céspedes, a qui digué al seu llibre que va publicar sota el títol "Joaquín Rabasco, vivencias", que era un "reprimido sexual" i un "traïdor". Idò bé, no s'ha escalivat. Ara en un apartat de la seva web d'ASI titulat "Qué pasó con Céspedes?" l'acusa d'haver-lo amenaçat amb un ganivet que va treure de sota el mostrador de la botiga que té al carrer dels Trencadors de s'Arenal, "amb intenció, possiblement, d'assassinat".

També l'acusa d'haver-se apropiat d'herència i el qualifica amb una gran quantitat d'insults. Part de les acusacions també es fan a l'advocat que va dur el cas.

"Céspedes me denunció porque en mi libro titulé contra su... tal vez honor? Al haberle puesto al descubierto el tema de la herencia (es trata d'una herència que li deixà un amic que com ell militava a ASI) y llamarle reprimido sexual por las páginas sexistas. Su abogado Juan Carlos Rebassa de s'Arenal, hizo una defensa apasionante sobre la honestidad (??) y la pulcritud (??) de Céspedes. Parecía como si hubieran ido a medias en lo de la herencia y en lo sexista."

Per aquests fets, el passat 24 d'agost fou presentada una denúncia al jutjat d'instrucció núm. 10 de Palma, pel Sr. Céspedes Riek i Rebassa, en contra del Sr. Rabasco per reincidir en injúries i calúmnies contra el Sr. Céspedes, implicant el seu advocat.

Els refranys, de vegades, són contradictoris, mentre n'hi ha un que diu "Moix escaldat d'aigua freda tem" n'hi ha un altre que resa que "la cabra tira al monte".

\$

L'any passat, a l'hora de sortir els gegants i els caparrots per Santa Cànida, faltà el vestit de la Fada Morgana. Degueren investigar per on s'havia perdut? Hi ha qualque responsable? Un empleat, un funcionari, un regidor de festes? Un batle? Enguany, a l'hora de sortir altre cop, faltà el vestit d'en Pere Taleca. Hi deu haver qualcú que en fa col·lecció? Això és un bordell!!!

\$

Conten que en certa ocasió, durant la nit, ja fa molts d'anys, una senyora veïna de la Casa de la Vila, sentí renou i va despertar al seu home per dir-li:

- "Crec que hi ha lladres a veïnat.

L'home, tot empipat, per haver-lo despertat a aquelles hores li respongué:

- "Call i dorm! Que no n'hi ha hagut sempre?"

\$

A S'Estanyol tothom escaina. I és que això d'haver de pagar tant per a la xarxa d'aigua, no els va bé. I sobretot si tenim en compte que es tracta d'un llogaret antic, de fa més de cent anys. La rumorologia diu que tot és perquè l'Ajuntament se'n pugui embutxacar un dineral amb la nova construcció d'una urbanització devers son Fideu. I és que aquesta gent del PP només pensa amb LA SEVA BUTXACA. Tots s'han fet ries, abans no tenien ni ofici ni benefici, pensau-ho bé amics lectors... Però ara, malgrat els escàndols de Calvià, de Ses Salines, de Campos... és igual, no fa res. Noltros, a pagar, com sempre. I si no, ens duen als jutjats!!! Ha, ha, ha!!!!

DECRETES DE BATLIA

L'Ajuntament ha pagat a Gràfiques Gelabert SL les següents factures del famós i "non nato" Campionat Mundial de Tir al Plat en Rostoll:

- **11.977,24 euros** (1.992.845 pta) per Cartells, pòsters i revistes.
- **11.986,76 euros** (1.994.429 pta) per la impressió de 10.000 revistes de 72 pàgines.

L'empresa XR PASEO MALLORCA, 30 SL també ha cobrat de l'Ajuntament **11.765 euros** (1.957.531 pta) per enviaments del cartell i les bases Campionat Mundial de Tir al Plat en Rostoll.

Al rostoll no hi va haver tirs, però els plats romputs sí que els hem pagats. Si l'organitzador havia encomanat feines i materials a l'engròs i les empreses ho han fet, evidentment han de cobrar. La qüestió, però, és que els plats romputs d'aquesta història, sense pegar cap tir, han costat més de 70.000 euros a l'Ajuntament -o sigui al poble- que s'haguessin pogut dedicar a altres coses.

Promociones Arabesco 2000 ha cobrat, per una factura del mes de maig, **2.552 euros** (424.617 pta) per la Redacció de Plans d'emergència i autoprotecció.

Eduardo Vellibre Roca ha cobrat **2.900 euros** (482.519 pta) pels honoraris dels mes de juny per l'assistència tècnica en matèria no policial.

Ja fa una bona temporada que el senyor Vellibre i l'empresa Promociones Arabesco (de la qual sembla que n'és un dels pocs accionistes), fan plans i assistències tècniques per l'Ajuntament de Llucmajor i cobren mensualment. Hem intentat saber si treballen per altres ajuntaments, però sembla que només els contracten aquí. Els deuen bastar el que van cobrant del nostre Ajuntament per les diferents assistències tècniques que van fent. El que no tenim gaire clar és si són necessàries o es podrien estalviar.

ATREYUD SERVEIS INTERVENCIÓ SOCIOEDUCATIVA SL ha cobrat **5.966,04 euros** (992.665 pta) pel Servei de Gestió del Centre Universitari durant el mes d'abril.

Aquesta empresa, que sembla que és un dels noms comercials que fa servir Promociones Arabesco,

també és habitual dins el llistat mensuals de pagaments de la Casa de la Vila. Darrerament "gestiona" el Centre d'Extensió Universitària i cada mes se'n duu aquesta quantitat. Entre la gestió i el lloguer no sabem si és gaire rentable aquest centre.

TAO-TÈCNICS les següents factures per consultoria en temes informàtics

• **11.906,24 euros** (1.981.031 pta) pel mes d'abril

• **11.906,24 euros** (1.981.031 pta) pel mes de maig

També li han adjudicat, per procediment negociat sense publicitat, l'Assistència tècnica, manteniment i consultoria especialitzada d'aplicacions informàtiques per **91.676,60 euros** (15.753.702 pta) que anirà cobrant un tant cada mes.

Aquesta empresa ja fa molt de temps que assessora i modernitza els programes informàtics municipals (només els programes, els ordinadors es paguen apart). Fins quan serà necessari aquest servei?

Matias Tomàs Cardell ha cobrat:

• **1.502,54 euros** (250.000 pta) per Assistència tècnica turística del mes de maig.

• **1.502,54 euros** (250.000 pta) per Assistència tècnica turística del mes de juny.

No hem arribat a aclarir si aquest senyor cobrarà per assessorar directament el regidor de turisme, o si assessora la resta de l'equip de govern perquè no se'n fien del regidor de turisme.

L'empresa **GLOBAL PM CONSULTORES SL** ha cobrat **25.520 euros** (4.246.170 pta) per la realització d'un estudi sobre alternatives a la travessia i a la onda.

Aquest era un estudi necessari i que l'Ajuntament hauria d'haver cobrat molt abans. Ara el tenen, però, quan es posarà en marxa alguna de les possibles alternatives? Tindrà doblers l'Ajuntament per això? Haurà d'esperar molt? No hauria de ser com la reforma del Claustre, que han començat a fer alguna cosa després de més de vint anys de parlar-ne.

L'empresa **GADESO** ha cobrat **14.500 euros** (2.412.597 pta) per realitzar una enquesta relacionada amb l'Agenda Local 21.

Amb l'Agenda Local 21 s'havien de posar en marxa moltes coses i crear moltes comissions. Després de quasi un any d'estar aprovada s'ha fet una sola reunió amb entitats, però empreses contractades per assistències tècniques i enquestes ja fa mesos que en pagam.

L'empresa **PRIVE Servicios y Comunicació SL** ha cobrat **11.800 euros** (1.963.354 pta) per l'organització d'actes de la **2a Mostra de vins i embotits** de s'Arenal.

Per decret de batlia s'havia declarat desert el procediment de contractació del servei d'organització de la segona Mostra de vins i embotits i el batlle havia dit que s'organitzaria directament des de l'Ajuntament. Al final però, es veu que el regidor de turisme necessitava ajuda i no se n'han pogut pagar de contractar una empresa per organitzar, ja que les actuacions musicals, propaganda i la publicitat s'ha pagat o es pagaran apart. (Alguns dels pagaments els trobareu més avall, d'altres n'hem informat a anteriors revistes).

L'empresa **ASIRO ESPECTÁCULOS SL** ha cobrat **11.797,20 euros** (1.962.888 pta) per les actuacions de la orquestra Scala i Maholo a la **2a Mostra de vins i embotits** de s'Arenal.

L'empresa **CCXXI Publicitat SL** ha cobrat **8.900 euros** (1.480.835 pta) per anuncis de **2a Mostra de vins i embotits** de s'Arenal als diaris Última Hora i Diari de Mallorca.

També s'han pagat **300 euros** a cada una de les següents entitats o persones per actuacions a la **2a Mostra de vins i embotits** de s'Arenal:

- Hermandad Rociera s'Arenal
- Jesús Pérez Gil (Banda tambors i cornetes)
- Susana Petropinto (Música Brasileira)
- Gabriel Yocco Humberto (Actuació i participació)
- Jorge Yocco (Participació)

Factura darrera factura, la segona Mostra de Vins també haurà costat "lo seu" a l'Ajuntament. Falta saber si ha servit per fer una bona promoció turística i/o comercial de la zona de s'Arenal o si haurà estat una simple mostra que tan és si es fa com si no es fa.

URBANISMO / Los promotores de Son Verí Nou ya han adquirido a la familia de Gaspar Oliver el antiguo Teatro Principal por 600.000 euros para 'donarlo' al Ayuntamiento / El Consell impuso esta condición en el Plan Territorial

Llucmajor permite a un promotor hacer 296 chalés a cambio de que compre un inmueble a la madre del jefe local del PP

M. A. RUIZ
LLUCMAJOR. El Pleno del Ayuntamiento de Llucmajor aprobaba el pasado miércoles, con los votos del PP y la Agrupación Social Independiente (ASI) de Joaquín Rabasco, la recalificación de terrenos que permitirá a la familia Roses construir 296 viviendas en Son Verí Nou.

El equipo de gobierno presidido por el alcalde popular Lluc Tomás no ha dado este paso hasta tener constancia de que los promotores están en disposición de cumplir las dos condiciones impuestas por el Plan Territorial de Mallorca (PTT):

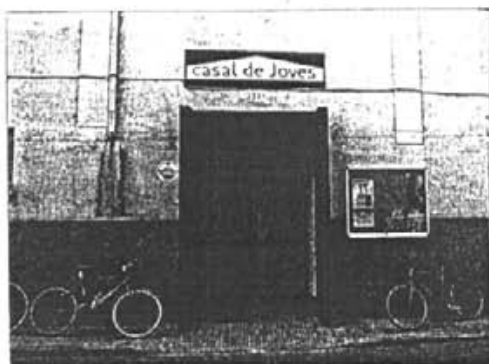
El propio Gaspar Oliver confirmó ayer a EL MUNDO/El Día de Baleares que su familia ya ha vendido el teatro por 600.000 euros (100 millones de pesetas) a la familia Roses, que gracias a esta operación de canje podrá construir 296 viviendas en la costa de Llucmajor.

Oliver quiso desvincular su papel de presidente del PP de Llucmajor con las negociaciones que ha desarrollado el equipo de gobierno. «Es una operación muy limpia», indicó el político popular, quien añadió que el precio de 600.000 euros ha sido fijado mediante un peritaje independiente.

«Ya en mi etapa como alcalde», explicó ayer en declaraciones a este diario, «hubo quien propuso que el Ayuntamiento alquilara el teatro, pero yo me negué». Además de portavoz adjunto del PP en el Parlament, Gaspar Oliver es conseller en el Consell de Mallorca, la institución que incluyó esta operación de canje en el Plan Territorial Insular (PTI).

Aunque evitó pronunciarse sobre los vínculos familiares existentes, la portavoz del PSM en el Ayuntamiento de Llucmajor, Joana Lluïsa Mascaró, criticó ayer la operación de canje que ha permitido recalificar como suelo urbano 148.425 metros cuadrados de terreno rústico en Son Verí Nou.

«No puede ser», indicó, «que el ayuntamiento esté dilapidando el dinero en tonterías, y para conseguir patrimonio municipal

El antiguo Teatro Principal, propiedad de la madre de Gaspar Oliver, hoy convertido en Casal de Joves. (M. A. R.)

La explicación. El ex alcalde y diputado del PP Gaspar Oliver asegura que se trata de «una operación muy limpia».

Ya es oficial. El Pleno municipal aprobó el miércoles la recalificación de terrenos que permitirá construir en la costa

Contrato. El Ayuntamiento aún paga a la madre de Oliver un alquiler mensual de 2.000 euros por usar el teatro.

Acuerdo. El equipo de gobierno negoció con el Consell la operación de canje incluida en el Plan Territorial Insular.

«Permiten urbanizar sin saber aún qué harán con el cine»

Joana Lluïsa Mascaró.

haya que autorizar nuevos desarrollos urbanísticos en lo que hasta ahora era suelo rústico».

Por otro lado, la edil nacionalista cuestionó que el equipo de gobierno haya exigido a los promotores la cesión del antiguo Teatro Principal y Villa Bár-

bara, sin haber decidido antes qué uso dará a ambos inmuebles: «Para ellos lo prioritario era urbanizar».

El propio Plan Territorial indica que es preciso eliminar 3.000 plazas turísticas y residenciales en el Arenal de Llucmajor mediante una operación de esponjamiento, por lo que Mascaró no entiende que el Consistorio autorice construir casi 300 viviendas que supondrán la creación de un millar de nuevas plazas.

EL MUNDO OPINA

Urbanismo bajo sospecha

El urbanismo a la corta se presta a grandes gambalaches y a propiciar pelotazos como el abortado en Son Massot, en Calvià, que hubiera permitido a cambio de derribar un hotelito en el Port de Sóller edificar cientos de viviendas en Magaluf. Estamos ante una fórmula que debería evitarse a toda costa, pues no puede por menos que levantar sospechas. Como la que se fragua en Llucmajor donde a cambio del antiguo teatro de la villa y de otros edificios que serán cedidos al Ayuntamiento, se autorizará la construcción de 296 nuevas viviendas en la zona de Son Verí. Puede que estemos ante una operación impecable, pero los mirares para levantar la sospecha existen, ya que el teatro en cuestión pertenece a la familia de un ex alcalde que es a su vez presidente del partido que gobierna en Llucmajor. Puede que estemos ante puras coincidencias y, en cualquier caso, la honorabilidad de la familia Roses está fuera de toda duda. A quien hay que pedir cuentas, y muchas, es a Gaspar Oliver.

El canje también incluye un chalé situado en la calle Terral

En la misma operación de canje, los promotores de Son Verí Nou tendrán que entregar al Ayuntamiento un chalé de 460 metros cuadrados conocido como Villa Bárbara, situado en la calle Terral del Arenal de Llucmajor a escasos metros del chalé de la esposa de Gaspar Oliver.

URBANISMO. La familia Roses podrá construir 296 viviendas más si compra y rehabilita el

Una condición imposible de cumplir: regalar al municipio 2 casas que ya son del Ayuntamiento

El equipo de gobierno califica de «error» esta cláusula del Plan Territorial pero asegura que los promotores donarán medio millón de euros para convertir ambos edificios en biblioteca municipal.

El presidente del PP de Llucmajor, Gaspar Oliver, por el cargo de alcalde sustituye el comienzo de la sesión legislativa.

M. A. RUIZ
LLUCMAJOR. De común acuerdo con el Ayuntamiento de Llucmajor, el Consell incluyó en el Plan Territorial de Mallorca la operación de reconversión que permite construir 296 viviendas junto a Son Verí Nou a cambio de que los promotores cedan al Consistorio el antiguo Teatro Principal y Villa Bárbara.

Sin embargo, el Consell incluyó en el Plan Territorial una condición más, imposible de cumplir: donar al Ayuntamiento otros dos inmuebles, situados en las calles Monges y Jaume, que ya son propiedad del municipio desde hace más de una década.

Tras la aprobación del PTI, el teniente de alcalde de Urbanismo Joan Jaume atribuyó este hecho a un «error» del Consell e indicó que los promotores de Son Verí Nou, en todo caso, financiarán la reforma de ambos inmuebles para transformarlos en una biblioteca municipal.

La operación de reconversión introducida por el PP y Unió Majorquina en el Plan Territorial también permite la construcción de otras 41 viviendas junto a la gasolinera del Arenal de Llucmajor, en las proximidades del parque acuático Aquacity.

Ha sido preciso declarar urbanos 170.000 m² de suelo rústico

En el Pleno del miércoles, el Ayuntamiento de Llucmajor dio los primeros pasos para autorizar la construcción de las 337 viviendas que el Plan Territorial Insular permite edificar en su costa mediante una doble operación de reconversión: 296 junto a Son Verí Nou y otras 41 junto a la gasolinera del Arenal.

En el primer caso, la familia Medina Roses podrá edificar 296 chalés con planta baja y un piso superior. Para ello ha sido preciso recalificar como suelo urbano 148.425 metros cuadrados de terreno que hasta ahora tenía la calificación de rústico.

Por su parte, la familia Roses podrá construir 41 viviendas de 53 metros cuadrados cada una, en régimen intensivo, junto a la gasolinera situada a la entrada del Arenal de Llucmajor. Para ello se ha recalificado como urbana una parcela de 20.851 metros cuadrados, que permitirá tanto el uso residencial como el turístico, terciario y de equipamientos.

50

Esports

Gran èxit de la II travessia nedant CN Arenal-Cala Blava

Vista general dels participants

Manuel Piña, el més veterà (81 anys)

J. Granados

El passat dissabte 27 d'agost, amb un temps excel·lent i una mar plana, es va celebrar la II Travessia nedant amb sortida de la platja d'es Caló de Sant Antoni (Son Verí) i arribada a la platja de Cala Mosca (Cala Blava), després d'un recorregut de devers 1500 metres. A causa del gran nombre d'inscrits es donaren tres sortides amb intervals de 5 minuts, per

tal d'evitar possibles incidents.

Aquesta vegada foren 207 participants entre masculins i femenins (un 30% més que l'any passat) que varen inscriure's a aquest esdeveniment patrocinat per l'Ajuntament de Lluçmajor i organitzat pel Club Esports Màsters "ESMÀS", que va aportar la seva qualitat organitzadora, molt lloada per la majoria d'assistents, així com

dels participants. Hem d'esmentar el suport incondicional del Club Nàutic de s'Arenal, en l'aspecte logístic, de material i de personal sense el qual no s'hagués pogut dur a terme la travessia. També als components de la Junta i als socis de l'AAVV de Cala Blava que en tot moment ajudaren, sobretot a l'arribada.

Hi hagué assistència de la majoria de clubs de Mallorca, un de Menorca, de Mijas, de Múrcia i

Joan Noguera, el més jovenet (8 anys)

molt positiva la inscripció d'un gran nombre d'aficionats "no" federats de moltes zones de la nostra illa.

Tots els participants acabaren la travessia i en arribar varen rebre aigua i fruita per tal de reposar forces, així com una camiseteta i una medalla commemorativa.

Cal destacar la participació dels més veterans, com Manuel Piña, de 81 anys (ESMÀS) i Teodora D. Greñu (65 anys), de MASTBAL.

Els més joves, com Joan Noguera, de 8 anys (CN Lluçmajor), que va nedar acompanyat del seu pare, i Natàlia Aldaba (12 anys, de Múrcia).

Aquesta vegada es va crear una categoria especial per als aficionats participants, de les zones del municipi de Lluçmajor, que va tenir molt d'èxit i acceptació i els vencedors absoluts d'aquesta categoria de "locals" va ser per a Josep M. Iglesias Borràs, de Cala Blava i per a Cristina Nadal, de Maioris.

Els vencedors absoluts de la travessia varen ser Xavi Llobet, del TRI, Mijas, que va invertir un temps de 22,15 minuts i Katie Soos de l' ESMÀS, amb 25, 13 minuts.

Una altra felicitativa que esperem que tenguí una continuïtat a causa del gran interès i acceptació despertats entre els aficionats.

Pesca

Trofeu Estanc Homar de pesca de raors al CN Arenal

Miquel Ribot

Aixecada la veda per a la pesca del raor, el passat 21 d'agost es va celebrar al Club Nàutic de s'Arenal el Trofeu Estanc Homar de pesca d'aquesta espècie tan preuada. Patrocinat per l'històric i popular estanc de Palma, propietat de la família Homar, i organitzat per la secció de pesca, va comptar amb un alt nivell de participació. Vint-i-sis embarcacions hi prengueren part. Les captures foren escasses tot i que la veda s'havia aixecat només feia una setmana. Després de pesar els exemplars i del control de les pescomesures, l'embarcació EMBÀTOL, de Josep Pomares va ser la que va aconseguir capturar un major nombre d'exemplars. En segona posició va quedar el MAIG PRIMER, de Francesc Sánchez i en tercer lloc el CHENAPAN, de Pepín Amen-gual.

INAUGURAT AL CLUB NÀUTIC DE S'ARENAL EL MONUMENT D'HOMENATGE ALS REGATISTES

El passat 20 d'agost va tenir lloc al Club Nàutic de s'Arenal la inauguració d'un monòlit en homenatge als regatistes del club. Es tracta d'una obra tallada en una roca de set tones de pes, realitzada per dos mestres picadors de pedra, de Sóller, i finançada per un donant que ha volgut romandre en l'anonimat. En el monument, ins-

tal·lat devora l'entrada del club, figura la inscripció que recorda els regatistes que ho foren en el passat i que ja no són entre nosaltres, a qui ho va ser i continua entre nosaltres, a tots els presents i als que ho seran en un futur. Quedarà, idò, per al pas de la història el reconeixement merescut a tots aquests esportistes. Recordem que la vela és

l'esport que més triomfs i guardons ha proporcionat a s'Arenal de Lluçmajor. L'acte, que va comptar amb una nodrida representació de regatistes, veterans i en actiu, va ser presidit pel batle Lluç Tomàs, acompanyat pel President de la Federació Balear de Vela i per Antoni Galmés, President del Club.

POMPAS FUNEBRES HNOS. SASTRE

MARE DE DEU DE LLUC S.L.
SANTA MARIA DEL CAMI
C/ REVUELTA N° 11

**REALIZAMOS Y TRAMITAMOS TODO TIPO DE SERVICIOS
FUNERARIOS.**

SERVICIO 24 HORAS: 971 620146

FAX: 971 140978

INFORMACION EN LLUCMAJOR:

TFNOS.: 971 661862, 610 529723

C/ CIUTAT N° 127, LLUCMAJOR

El temps

Antònia Font

Enguany sembla que ha fet un estiu bastant acceptable pel que fa a les temperatures, si més no, no ha estat un d'aquells anys en què qui més qui manco es queixa perquè no fa estiu o perquè en fa massa. L'únic problema que hem continuat arrossegant ha estat el de la sequera i és que només hi hagué precipitacions dia 20 d'agost en

què caigueren 12,5 l/m²; a part d'això, dia 4 de juliol i dia 17 d'agost caigueren quatre gotes de terra roja.

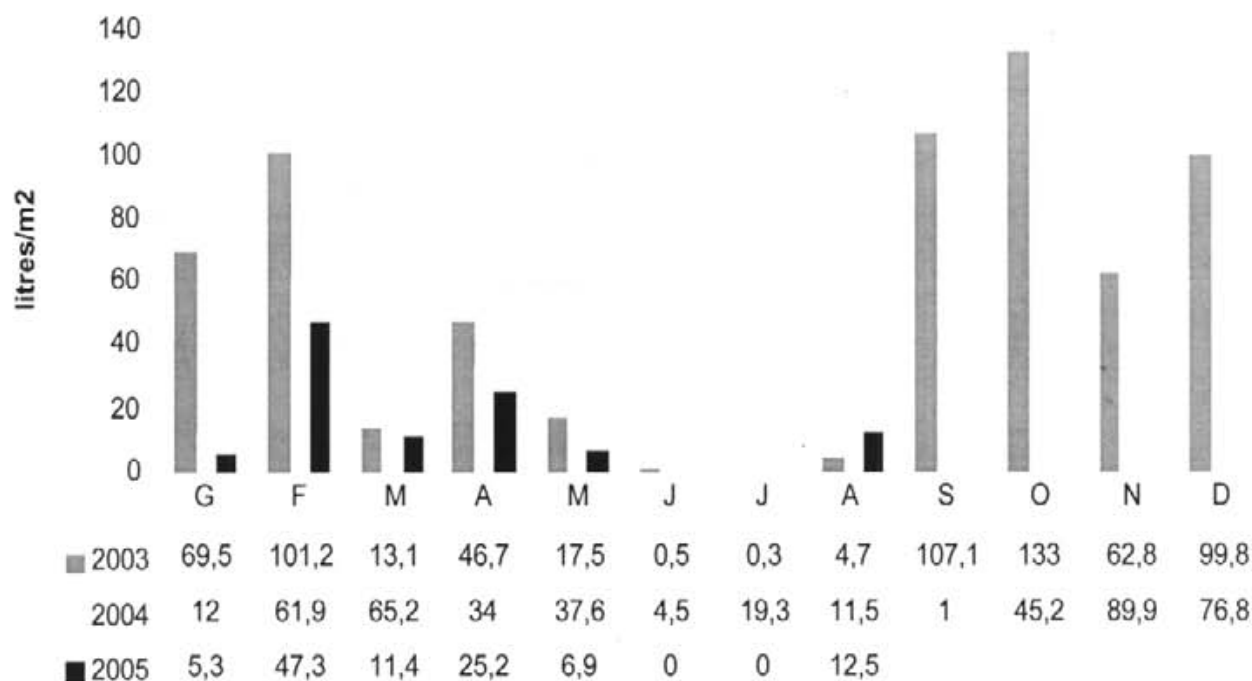
Quant a les temperatures, el juliol ha estat, com li pertocava, el més calorós dels dos mesos: la màxima més alta fou dia 17 amb 35,0°C i la més baixa, dia 10 amb 26,8°C; pel que fa a les mínimes, la més alta també es produí dia 17 i es repetí dia 18, enregistrant-se

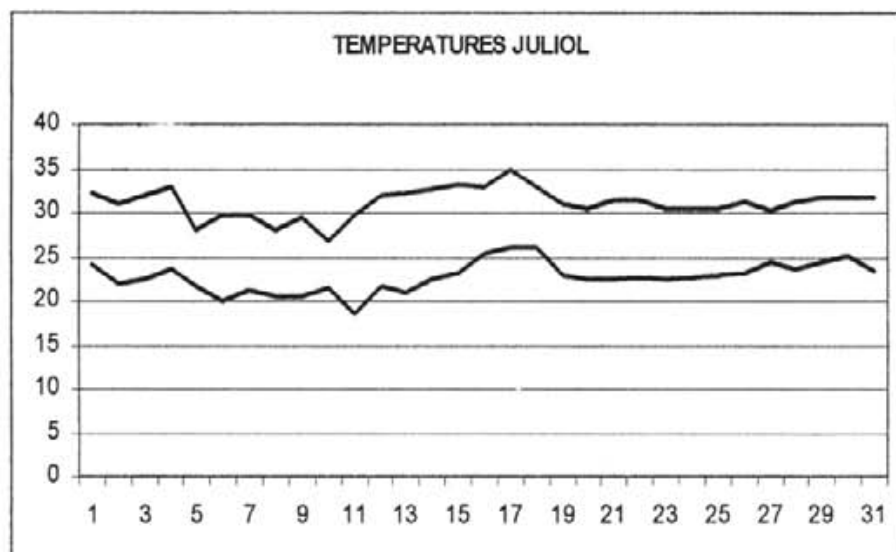
aquests dos dies 26,0°C; la mínima més baixa fou la de dia 6 amb 20,0°C.

Pel que fa al mes d'agost, dia 6 i dia 14 comparteixen la màxima més alta amb 30,6°C; els dies de menys calor foren dia 20 i dia 21 en què enregistràrem la màxima més baixa, 23,0°C dia 20 i la mínima més baixa, 16,0°C dia 21. La màxima més baixa fou dia 20 amb 23,0°C.

54

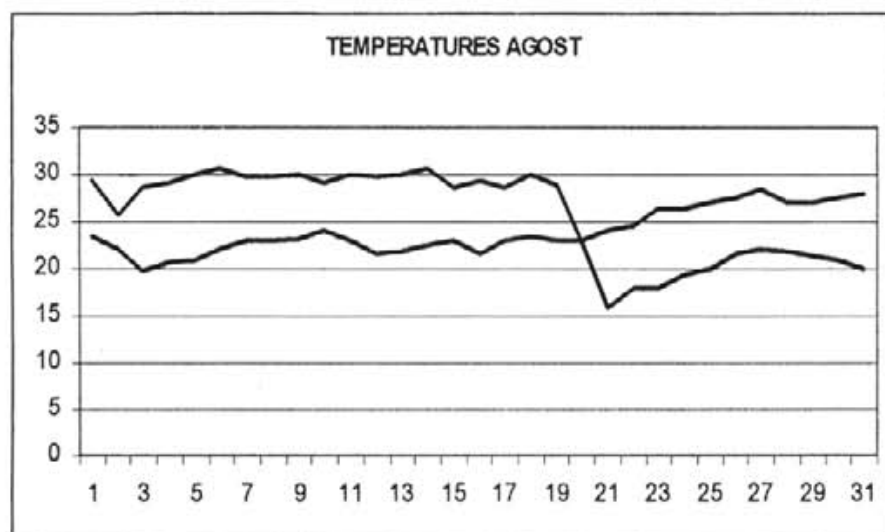
Pluviometria Comparativa

DIA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
MÀX.	32,2	31	32	33	28	29,8	29,8	28	29,4	26,8	29,8	32	32,2	32,6	33,2	33
MÍN.	24,2	22	22,4	23,6	21,8	20	21,2	20,4	20,4	21,4	18,6	21,6	21	22,4	23,2	25,4

17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
35	33	31	30,4	31,4	31,4	30,6	30,4	30,4	31,2	30,2	31,2	31,6	31,6	31,6
26	26	23	22,4	22,4	22,6	22,4	22,8	23	23,2	24,4	23,6	24,4	25,2	23,4

DIA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
MÀX.	29,3	25,6	28,6	29	30	30,6	29,8	29,8	30	29	30	29,8	30	30,6	28,6
MÍN.	23,4	22	19,8	20,6	21	22	23	23	23,2	24,2	23	21,6	21,8	22,4	23

16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
29,4	28,6	30	28,8	23	24	24,6	26,4	26,4	27	27,6	28,4	27	27	27,4	28
21,6	23	23,4	23	23	16	18	18	19,4	20	21,6	22	21,8	21,3	21	20

Entre noltros

Entre noltros.

Naixaments

- Marina Daviu Balles-
ter, filla de Miquel i Mar-
galida, nasqué el 30-6-05.

- Cristina Fuentes Ba-
rreiro, filla de Rafel i María
Margarita, nasqué el 2-7-
05.

- Palak Mirchandani, fi-
lla de Deepak i Neelam,
nasqué el 15-6-05.

- Sandra Ruiz Guijarro,
filla de José Manuel i Car-
men María, nasqué el 5-7-
05.

- Mohamed Amghar,
fill de Boujemara i Yemaa,
nasqué el 3-7-05.

- Aly Ba Guerje, fill de
Ibrahima i de Fa Diaw,
nasqué el 25-6-05.

- Manuel Guillén
Moyà, fill d'Antonio i Ana
Lucía, nasqué el 4-7-05.

- Isabel Adrover Man-
resa, filla de Guillem i
Margalida, nasqué el 4-7-
05.

- Alba Baño Valero, fi-
lla de Tomás i Alba María,
nasqué el 28-6-05.

- Lucila Picornell de la
Rosa, filla de Miquel i Al-
tagracia Arelis, nasqué el
23-2-1998.

- Carlos Lluch Matama-
las, fill de José Carlos i Se-
bastiana Josefa, nasqué el
5-7-05.

- Caterina Tomàs Mira-
lles, filla de Jaume i Maria
del Mar, nasqué el 10-7-05.

- Sandy Ruben, filla de
Robert i Jéssica, nasqué el
29-6-05.

- Daniel Sánchez Peral-
ta, fill de David i María del
Carmen, nasqué el 11-7-05.

- Bernat Amengual Ser-
vera, fill de Pedro i María,
nasqué el 12-7-05.

- Marcos Camacho Be-
as, fill de Francisco i Es-
meralda, nasqué el 13-7-
05.

- Raúl Camacho Beas,
fill de Francisco i Esmeral-
da, nasqué el 13-7-05.

- Theo-Joseph East-
ment, fill de Dean Alexan-
der i Louise-Mary, nasqué
el 29-6-05.

- Ylenia González Mar-
tínez, filla de Juan Antonio
i Yolanda, nasqué el 18-7-
05.

- Lucía Salado Muñoz,
filla de Pedro i María del
Carmen, nasqué el 19-7-05.

- Alexandra-Belana Bös
Signes, filla de Yürg-Peter
i Irene, nasqué el 18-7-05.

- Antonio José Carmo-
na Sagra, fill de Jesús i
Micaela, nasqué el 25-7-
05.

- Paula Gordillo Peña,
filla de Francisco José i
Sandra Juana, nasqué el
19-7-05.

- Ariadna Cerván Aran-
da, filla de Francisco Javier
i María Isabel, nasqué el
26-7-05.

- Iván Valencia de la
Fuente, fill de Santiago i
Catalina, nasqué el 27-7-
05.

- Pol Mengual Fuster,
fill de David i María, nas-
qué el 26-7-05.

- Ana María García Ex-
pósito, filla de Jovito i Ana
Matilde, nasqué el 4-8-05.

- Llúcia Molina Nievas,
filla de Carlos i Silvia, nas-
qué el 5-8-05.

- Javier Franco Torres,
fill de José Miguel i Débo-
ra, nasqué el 9-8-05.

- Roman Tous Piña, fill
de Miquel Àngel i Maria
Victòria, nasqué el 24-1-
01.

- Marta Ginard Matas,
filla de Lorenzo Miguel i
Juana, nasqué el 13-8-05.

- Francisco Javier Jimé-
nez Lastra, fill de Rafael i
Rosa Maria, nasqué el 10-
8-05.

- Andrés Garrido Ay-
llón, fill de Jorge i Isabel,
nasqué el 17-8-05.

- Carlos García Esco-
bar, fill de Juan Carlos i
María José, nasqué el 9-8-
05.

- Beatriz Muriel Mju,
filla de Miguel Àngel i
Kyoung, nasqué el 17-8-
05.

- Tom Wachtel, fill de
Frank i Kertin-Heike, nas-
qué el 9-8-05.

- Sanna Louche, filla
d'Abdeslem i Fátima, nas-
qué el 23-8-05.

- Francina Cadés Van-
rell, filla de Joan i Francis-
ca, nasqué el 18-8-05.

- Mercè Rotger Solano,
filla d'Antoni i Francisca,
nasqué el 23-8-05.

Matrimonis

- David Molina Sán-
chez i Francisca Maria

Tomàs Belmonte, es casa-
ren el 25-6-05 a la Parrò-
quia de st. Miquel.

- Alexander Rayos Na-
varro i Maria Alejandra
Oliva Gallardo, es casaren
l'1-7-05 al Jutjat de Pau.

- Rafael Rosselló Mén-
dez i Zhana Cruhlova, es
casaren l'1-7-05 al Jutjat de
Pau.

- Miquel Tomàs Mas i
Margoth Achiene Monta-
no, es casaren el 25-7-05 al
Santuari de Ntra. Sra. de
Gràcia.

-Patricio Juan Anguera
Philipps i María José Díaz
Nadal, es casaren el 8-7-05
al Jutjat de Pau.

- Javier Hervás Váz-
quez i Laura Monserrat
Ibarra Polvorinos, es casa-
ren el 8-7-05 al Jutjat de
Pau.

- José Emilio Florejachs
Mele i Luz Helena Builes
Barrientos, es casaren el 8-
7-05 al Jutjat de Pau.

- Santiago Pons Ujber-
na i Francisca Ana Pascual
Garí, es casaren el 18-6-05
al Santuari de Ntra. Sra. de
Gràcia.

- Àngel Camacho Coll i
Neisy María Meza Obando,
es casaren el 15-7-05 a la
Casa Consistorial.

- Carlos Puig Soler i
Maria Antònia Mir Mora-
gues, es casaren el 15-7-05
al Santuari de Ntra. Sra. de
Gràcia.

- José David Lagüela Ju-
lià i Jéssica Micaela Martí-
nez Calafat, es casaren el

22-7-05 al Jutjat de Pau.

- Feliciano Bonnin Torviscò i Patricia Mateu Cañellas, es casaren el 23-7-05 al Santuari de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Domingo Marcelino González Sánchez i Sigríd Úrsula Klein, es casaren el 29-7-05 al Jutjat de Pau.

- Daniel Barranco Martínez i María Teodora Bindi, es casaren el 29-7-05 al Jutjat de Pau.

- Octavio Sartorio Acosta i Ana María Medina Paredes, es casaren el 24-6-05 a la Casa Consistorial.

- José Miguel Castaño Navarro i Antonia Lirjo León, es casaren el 18-6-05 a la Casa Consistorial.

- Emilio Fernández Rodríguez i Isabel Rodríguez Fernández, es casaren el 23-7-05 a la Casa Consistorial.

- Miguel Ignacio Delnotario i Elisa Sánchez, es casaren el 15-7-05 a la Casa Consistorial.

- Blas Peralta Salas i Vanesa Bauzá Calvente, es casaren el 9-7-05 a la Casa Consistorial.

- Vicente Fachal Fachal i Alma Patricia Chaguendo Chaguendo, es casaren el 29-7-05 a la Casa consistorial.

- Isidro Román Bernabé i María del Mar Trobat Astorga, es casaren el 30-7-05 a la Parròquia de st. Miquel.

- Erwin Hermann Schwizer i Yvonne Maja Linnekogel, es casaren el 5-8-05 al Jutjat de Pau.

- Rafael Antonio Ballester Contestí i Maria Be-

goña López Canal, es casaren el 5-8-05 al Jutjat de Pau.

- José González Vert i Leonor Fernández Tortella, es casaren el 19-8-05 al Jutjat de Pau.

- Antonio Bauzá Jaume i Kenia Mafalda Escobar Miranda, es casaren el 19-8-05 al Jutjat de Pau.

- Roger Domingo Vázquez Lloret i Maria Salom Ximenis, es casaren el 20-8-05 al Santuari de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Bartomeu Frau Sastre i Catalina Tomàs Bergas Garcías, es casaren el 18-8-05 a la Parròquia de st. Miquel.

- José Antonio Egea Román i Francisca Salas Millán, es casaren el 27-8-05 al Convent de st. Bonaventura.

- Cristhian Cañellas Duran i Francisca Manotas Aleñar, es casaren el 27-8-05 al Santuari de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Josep Maria Buñol Noguera i Silvia Llovet Bertrán, es casaren el 2-9-05 al Jutjat de Pau.

- Francisco Dianeza Rojas i Maria Victòria Ferraz Rocha, es casaren el 2-9-05 al Jutjat de Pau.

Defuncions

- Ana García García, morí el 4-7-05 als 56 anys.

- Enrique Robles Medina, morí el 19-6-05 als 66 anys.

- Ambrosio Mateos Cruz, morí el 2-8-05 als 75 anys.

- José Antonio Merino Tapia, morí el 7-8-05 als 26 anys.

- Ángel Fresneda Vi-

llar, morí el 30-7-05 als 58 anys.

- Rosita Scheele, morí el 15-8-05 als 88 anys.

- Pedro Tomàs Verdera, morí el 18-8-05 als 84 anys.

- Fenneken Henriette Hof, morí el 20-8-05 als 44 anys.

- Teresa Minaya López, morí el 20-8-05 als 53 anys.

- Antonia Maria Julià Lliteras, morí el 9-8-05 als 41 anys.

- Anthony Patrick Freeland Pannelli, morí l'1-9-05 als 68 anys.

Dades facilitades per l'encarregat del Cementeri Municipal, Joan Lascolas, referides als Registres de Defuncions efectuat entre el 4 de juliol a l'1 de setembre del 2005.

- 4 de juliol. Francisca Ana Cardell Servera, morí als 84 anys.

- 4 de juliol. Ana Garcia Garcia, morí als 56 anys.

- 12 de juliol. Juan Tomás Puigserver, morí als 88 anys.

- 13 de juliol. Francisca Calafat Roig, morí als 57 anys.

- 16 de juliol. María Real Amengual, morí als 80 anys.

- 20 de juliol. Vanesa Maldonado Morro, morí als 25 anys.

- 21 de juliol. Miguel Mut Salas, morí als 65 anys.

- 22 de juliol. Maria Covas Contestí, morí als 83 anys.

- 23 de juliol. Francisco Pedajas Lomeña, morí als 57 anys.

- 28 de juliol. Vogt Emili, morí als 77 anys.

- 28 de juliol. Jaime Serra Oliver, morí als 87 anys.

- 30 de juliol. Ángel Fresneda Villar, morí als 58 anys.

- 2 d'agost. Ambrosio Mateos Cruz, morí als 73 anys.

- 7 d'agost. Gabriel Clar Cardell, morí als 82 anys.

- 9 d'agost. Juana Ana Pons Pons, morí als 87 anys.

- 9 d'agost. Antonia Maria Julia Lliteras, morí als 41 anys.

- 15 d'agost. Lucía Cañellas Mulet, morí als 78 anys.

- 15 d'agost. Rosita Cheele, morí als 88 anys.

- 16 d'agost. Francisca Vaquer Cerdà, morí als 66 anys.

- 18 d'agost. Pedro Tomás Verdera, morí als 84 anys.

- 18 d'agost. Antonio oliver Mir, morí als 86 anys.

- 20 d'agost. Gsertau Jacop Neumann, morí als 44 anys.

- 20 d'agost. Teresa minaya López, morí als 52 anys.

- 27 d'agost. Guillermo Clar Sastre, morí als 79 anys.

- 29 d'agost. Ana María Salvá Barceló, morí als 87 anys.

- 30 d'agost. Catalina Roig Lladó, morí als 95 anys.

- 1 de setembre. Anthony Patrick Pannell, morí als 67 anys.

11 Varietats de Figues

Llorenç Mascaró

F A C I E J B A G O D J O A M T D J
O G T U X Y O Z E T S M E I U S I E
I E U B A A R R A Q A S H R A T E D
C L I Y T E D O B E M J E R O E A M
S A D Z A E I L B A G S S C U V T Z
O J S U E V S D E D M O F S D O I A
E T F O S I S E S A S A G O A L E D
G A E S S E O M O E C T A L R O J O
A R O C A I T A J A H O B B I M O P
M A R A S T B E A L A C A N T I N A
E P P C E A L C R G O A D E A D I R
T S A N C E A M J E M O I L L A T G
A S G E I R N O F R U B O L E U P S
U M R N L A C A I I G Q E Y D O G S
D E S I N E A G E N I O S I Z P E A
X S N T U O N O N A D I Z U X F A R
T A O R R E I C I X V A Y V B P U I
V I N A S T U I H A B A Z L L E Q G
A G O M E I B A C S I R O M L A F O

Solució del mes passat

Rosat – Amontillat – Anyenc - Blanc – Dolç – Escumós
Moscatell – Negre

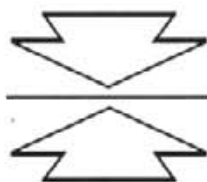

Als carrers des Vall, Melià i d'altres, per evitar que els dies de pluja les aigües s'embassin, s'han fet unes "cunetes" de formigó que, a causa de la inclinació, són motiu que més d'un ja hagi torçat el peu.

Darrerament, ja polides pel pas dels cotxes, les persones majors, i no tan majors, hi foten cada patinada que una vegada han aterrat, si no s'han romput res, estan mesos a tornar a ser les que eren abans de l'esclat. Fins i tot n'hi ha que no ho aconsegueixen.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 16'30 a 19'30 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

FUNERÀRIA
Ca'n Pere Antoni
SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

Agent a Lluçmajor: José Miguel Tomàs Bonet
C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

RENAULT
ENTRE PROFESIONALES

**CREEMOS EN TU NEGOCIO
TANTO COMO TÚ.**

KANGOO EXPRES CONFORT

desde 7.800€*

PLAN PREVER INCLUIDOS

FINANCIAMOS A MEDIDA

GAMA DE VEHÍCULOS RENAULT

Sea cual sea tu negocio, en Renault apostamos por él, ofreciéndote siempre la gama más amplia de vehículos comerciales: Kangoo, Trafic, Master y Master Propulsión. Que además se adaptan a las necesidades de tu negocio. Sabemos cuanto esfuerzo e ilusión pones en tus proyectos, por eso te lo ponemos fácil dándote la mejor financiación a tu medida y el mejor precio.

* Impuestos y matrícula no incluidos

RENAULT LLUCMAJOR

BARTOLOMÉ JAUME NADAL S.A.
Ronda de Mitjorn, 123 - 07620 Lluçmajor
Tel. 971 660140 - Fax 971 661653

SEAT

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

Rubí Automóviles Llucmajor, S.L.

Nou Seat Leon

AUTO **B** - ELÈCTRIC
Barceló
S.L.

Red Oficial de Talleres Bosch Car Service

MULTIMARCA MULTISERVICIO

La fuerza del Equipo

Los mejores recursos
en formación y asistencia técnica
y la mayor gama de productos
para todas sus necesidades
en el mantenimiento de vehículos

CON AIRE ACONDICIONADO, DISFRUTE DEL CALOR!

¿LE RINDE AL MAXIMO EL AIRE ACONDICIONADO DE SU AUTOMOVIL?

VISITENOS

Ronda Ponent, 27 - 07620 Llucmajor - Tel. 971 66 01 70 - Fax: 971 66 41 07 - E-mail guibar@teleline.es